

עלון
בלבבי משכן אבנה

סוכות

תשפ"ד

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל
יש לשלוח בקשה לכתובת:
bilvavi231@gmail.com
לקבלת העלון השבועי בפקס
יש לשלוח בקשה לפקס המערכת:
03-5480529

כל המעניין לסייע בליקוט חומרים אלו,
וכן בעריכתם והגחתם,
נא לפנות למערכת בכתובת הנ"ל

لتמונות במערכת הטלפונית:
ישראל: 1-800-28-28-28
USA +972-2-5025580

יש לציין מספר קרן:
4387 - בלבבי משכן אבנה

לפרטים נוספים והקדשות
bilvavi231@gmail.com

© כל הזכויות שמורות

קו ישיר לשמייעת
שיעוריו מורנו הרב שליט"א
ב'קול הלשון':
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231

מערכת 'בלבבי משכן אבנה'
טלפון: 052.763.8588
פקס: 03-5480529
ת.ד. 34192 ירושלים 9134100
bilvavi231@gmail.com

תוכן עניינים

- ה חודש תשרי - כתר
- ה REL"A שערים - צירוף כ-ת
- ו בלבביFDA מחשבה - סוגיות - כתר
- י תמצית שיעור ספר יצירה - כתר
- יא מילון ערכאים בקבלה - כתר
- טו בלבביFDA קבלה - כתר
- כא ליקוט ערך 'כתר' מבלבביFDA קבלה

חודש תשרי - כתר

החודש שאומרים בו בכמויות מנין "כתר" יותר מכל חודש.

סוכות - כאשר הסוככת על בניה, כדוגמת כתר סביב (יונת אלם, פרק ד'). שער הכוונות, דרישי חג הסוכות, דרوش ד'). לפיכך השתדלנו בחודש זה, בשנה זו, לעסוק רובו ככלו בסוגיית ה"כתר". ונזכה במהרה ל"ויתנו לך כתר מלוכה", ולכתרו של מלך המשיח.

"**כל חודש תשרי**" נгла בז' בהיות "כתר".

ראש השנה - ויתנו לך "כתר" מלוכה. ובעיקר נгла ביום הראשון (פרי עץ חיים, שער ד"ה, פ"ב. ומהברת הקודש, שער ד"ה).

יום הכיפורים - אמורים בכלל התפלות בקדושה "כתר" יתנו לך. ובעיקר נгла בתפלה נעילה (פרי עץ חיים, יום הכיפורים, פרק ה'). ובחודש זה, חודש תשרי, הוא

רל"א שערים

צירוף כ-ת

כתר בחינת בהם"ק, כמ"ש בין כתפיו שכן. ושם נгла תכלית כל הבראה כולה, השראת השכינה. ובמשכן היה בריח התיכון, תכ-יון, והוא מבРИח מן הקצה אל הקצה, והיינו מבРИח בבחינת סוף מעשה במחשבה תחילתה. ואז היפך מכסות, לשון CISIO והעלם CNN, נעשה גילוי, דבר שקוֹף, בחינת זוכית, כת-זוכי, זכות, שנгла התוֹר, נгла התכלית. אולם עדין אין נгла אור קודש הקודשים שהוא

כתר, כת-ר. כת-ת, לשון תור, תך-ו. נקודה הפנימית שהיא תוכו של הדבר. ונקודת התוֹר בבחינת סוף מעשה במחשבה תחילת, היא התרבות, תכ-ליית. אלא שם היא נמצאת בהעלם ובאטכסייא, ויש לה כסות, כת-סו. וסוף המעשה הנמצא במחשבה תחילת, בראש, שם מקום המחשבה, יורד לתתא מן הראש למקום הגרון, ושם לכתפים, כת-ר, כת-ה. ושם עיקר מקום הגילוי, כי

נו, כמו"ש בכתובות (ה, ע"ב). ושלמות הגליוי, שנחקקו י' דברות בלחות, והמכתב מכתב אלקיים, כתב, כת-ב. והיינו שנגלה בכתב התוך והתכלית של כלל הבריאות כולה.

אולם, כאשר נסתור התכלית לגמרי, זהו כרת, כת-ר, והיינו שנכרת מן התוך, נכרת מן התכלית, ואזוי נוצר חיתוך, חיו-תק. בחינתו ונתח אותו לנתחיו. נתך, נ-תק. ויתר על כן נדרש כיות, כתית למאור, כת-ית, והיינו כתית לביר את המחשבה תחליה, או ר המנורה, שהיא התכלית.

ושלמות הארה זו גנוזה בפנימיות שורש החכמה, והחכמה מאיין נמצא, היפך כרת, כתר, כנודע. ונגלה בארון, בכפרת שמעל הארון, כפרת, כת-פר, שהוא כעין כתר לארון.

ערכים נוספים שבהם מופיע צירוף זה: יתכן, כות-כפרת, כת, כסות, כנרת, כרת, כרית, כרתי, כתב, כתים, כתם, כתר, לכשות, לכת, לכתח, מזכורת, מכתב, מסכנות, מרבקת, משכרת, נכת, סכות, פרכת, תכלית, תכלת, תן, בכות, כליזתי, כמות, מכתש, מעכתי, תיקון, דוכיפת, זוכנית, כתנת, נתך, תוך, תנור, תעןך,atak.

התכלית בחוץ, אלא יש עדין מהיצה המבדלת, שהיא פרכת, פר-כת.

ובהעלם בגלות מצרים, ושם במקום שיתראה בתכלית שמוכרחת, כי כל פועל פועל לתכלית, נגלה להיפך, בחינת יתכן, תכ-ין. והיינו שאפשר כך ואפשר גם אחרת, וא"כ אין תכלית מוכרחת. וזהו שבנו לפרט ערי מסכנות, כת-מסנו, שהיו נבלים באדמה, פי תהום בולעם, והוא ההיפך הגמור של פועל לתכלית, ודוק". ובמקום שיתגלה התכלית, התוך, כנ"ל, נעשה להיפך, נבלע "תוך" האדמה.

וביציאתם מצרים מתברר והולך התוך, כנ"ל, ולכך מסע ראשון היה לסכות, כת-וס, סכות היפוך אותיות של כסות. והיינו שהתחיל הסרת הכסות וגילוי התכלית. שזו סוכות דירת ארעי, שمبرר שהועה"ז פרוזדור בפני התכלית, כנודע. וمبرר האיכות, או-כת, מן הנסיבות, מו-כת.

ושלמות גילוי התכלית במתן תורה, בחינת אוזן ששמעה בהר סיני. וכאשר יש העלמה לכך השמיעה, זה על ידי (פנים אחד לכך) תנוך האוזן, תכ-

בלבבי פדיה מחשבה - סוגיות

כתר

לבורא וכו'). אבל במקומות הרבה מוכיח בספר היכלות, אכתריאל, הוא הבורא עצמו, עכ"ל. ועיין אור זרוע (ח"א, אות ח') שהוכיח שאינו מלאך, דכתיב וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בכואו לכפר בקודש, ואמרו בירושלמי אפילו אותן שכותב בהם ודמת פניהם פני אדם, עי"ש.

ב. כתב המהרש"א על אחר, זוז", בעלי הסוד כתבו שהוא רומז לכתר עליון, והאלף שלפניו מורה על אין סוף וכו', עכ"ל. ועיין ספר התמונה (תמונה ב-ג), ומגן דוד (אות ל). וככתב בעמק המלך (שער י"ז, פ"ז) זוז", אכתריאל, פרושו, כתר של ה' הוא אל, כי שם אל' הוא במלכותDACIZLOT (ומצד שנעשה כתר לביראה נקרא לשון כתר, והוא כבוד שמים, כסא הכבוד כנדע, ולכך הוא שר הביראה, בסוד כסא הכבוד), ויש לו א' בראשו, לרמזו לא' של שם ס"ג דاما, שעושין לו מוחין, ויוצא מפסיק ונחתית להם בביתי ובחוותי יד ושם טוב ובנים ובנות אתן לו אשר ל"א יכר"ת, עכ"ל. וככתב בתורת משה (לחת"ס, ויקרא, א, א) זוז", לא יכרת,

א

ברכות, ז, ע"א - תניא, א"ר ישמעאל בן אלישע, פעם אחת נכנסתי להקטיר קטרת לפני ולפניהם וראיתי אכתריאל י-ה' ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא וכו'. ומצינו כמה ביאורים בדברי רבותינו מיهو אכתריאל.

א. כתב בספר הגימטריות (דר' יהודה החסיד, עניינים, אות עט) זוז", מלך אחד ממונה על אלף ות"ת מלאכים המקבילים תפילות מליבות באות (ובעיקר תפילת שחരית, עיין מגילה עמוקות, רצ"א), ויתנו בראש אלהי צבאות, ומלאך הממונה אומר לשאר מלאכים "להמתין" עד שישים המתוונים מלבים את תפליתם, ומתקן מתפלתם "כתר הכבוד, ונושאין ונונתין מאייה" צד הכתיר יעמידו תפילת פלוני ופלוני. והממונה שלו "אכתריאל", ע"ש ש"מתין" לתפילה וכוונת הלבבות, כמו כתר לי זעיר (איוב, לו, ב), וכן כתרו את בנימין (שופטים, כ, מג) וכו'. ופרק"ח, מטהטו"ן, נקרא בספר היכלות ה' הקטן, זהו שאמר (שםות, לד, ט) ולך נא אדני בקרבנו, ולא אמר

ע"ב). ולקוטי תורה (ישעה, א, ו). ולשם (ספר הדעתה, ח"ב, דרושה ה, ענף א, סימן א). ושיחת מלacci השרת (ד"ה, זהה ק, ויקרא, ב, ע"ב). ומזכיר שלום (מערכת האלף, אות ע"ו). ושם שwon (שער הכוונות, דרושי תפלה השחר, אות כת).

ה. כתב באמ לבינה (לרכ"ז, אות נ, פ) ווז"ל, מלאוי רלאב (שם הויה במילוי, ע"ב - ס"ג - מ"ה - ב"ז) ומילוי ד' פעמים אהיה"ה, תרי"ו היא תקבל, ושניה עולה סתר, ועוד ב' הכללים, הרי אכתריאל, עכ"ל. וככתב הרמ"ע מפanco (מאמר שברי לוחות) ווז"ל, השר הזה (אכתריאל), גימט' תוכו כברו, עם התיבות, עכ"ל. וככתב בפתחי שעריים (נתיב אבי"ע, פתח כת) ווז"ל, אכתריאל - בסוד התיבה כתר, ושם מ"ב שביחד הם גימט' של אכתריאל, עכ"ל. ועיין היכל הברכה (לך לך, חי"ר שרה, תולדות). ואוצר החיים (כי תשא, קדושים).

ב

ברכות, ז, ע"א - תנא משמיהדר"מ, בשעה שהחמה זורחת, וכל מלכי מזרח ומערב מניהים כתריהם בראשיהם ומשתחוים לחמה, מיד כועס הקב"ה.

ופירש בן יהוידע (שם) ווז"ל, וזה שם לובשים כתריהם בראשיהם

אותיות אכתריאל, עכ"ל. ומקור דבריו בעץ חיים (שער מ', דרוש ט"ז).

ג. כתב ביום של שלמה (גיטין, פ"ד שמות גיטין, אות כ') ווז"ל, כתריאל - סימן ורמז לתורה שהיא כתר אל, ובגימט' תרי"ג מצות ומ"ח בריתות שנכרתו על כל מצוה ומצוה, עכ"ל.

ד. כתב הר"י ברצלוני (ספ"י, הקדמה) ווז"ל, רבים מן הגאנונים ז"ל פירשו, כי אכתריאל אינו מן המלאכים, אלא אוור הכבוד יתברך וההוד הגדול, עכ"ל. וככתב במאירת עיניים (ldr"י דמן עכו, משפטים) ווז"ל, השם הזה (אכתריאל) קיבלתי שהוא הנקרא שומר ישראל, וכל מקום שתמצא במקרא עניין שמיירה, דעת כי הוא מלאך הכבוד, והוא הנקרא בלשון רוז"ל, שכינה ומדה, עכ"ל, עיי"ש. והוא כולל כל עולמות שתחתיו. וכמ"ש במגלה עמווקות (קדח) ווז"ל, כהן לוי ישראל, בגימט' אכתריאל, כשזוכין ישראל איז כל הג' עולמות כלולים אחד, עכ"ל, עיי"ש. ועיין פרדס רימונדים (שער כ"ג, פכ"ג, ערך אכתריאל). ואור נערב (ח"ז, חלק הכנינים, א - אכתריאל). ועץ חיים (סדר אבי"ע, פ"ז). ונחר שלום (יב, ע"ב). ושער הכוונות (דרושי תפלה השחר, דרוש א'). ושער הגלגולים (הקדמה לט). ושער מאמרי רבבי (תרומה, קמו,

מניחים כתיריהם בראשיהם - פירוש, עומק ראשית דמהשבותם שופע למחשבתן, ומשתחוין לחמה, ר"ל שהסדר הוא מצד החכמה *כידוע* (וזהו מלכי מזורה ומערב, כי החכמה זורחת בمزורה ושוקעת במערב, והבן. ועיין סנהדרין, קה, ע"ב, שם הגידסא ו"המלכים". עיין שאגת אריה, סימן ה), וזהו מدت יום ומדת לילה, פירוש הבahirות וההעלם. ואצל בניי גם ההעלם, וכי אשב בחשך ה' אור לי. ואצל עכו"ם להיפך, עושים מסדר מקרה, ואזוי ה' ית' שהוא בעל הסדר ובעל הבירה כועס ומילא נ משך זעם ג"כ על המקרים שבבני ישראל, עכ"ל. ועיין נחלת יעקב (במדבר, כד, טז).

וכتب בן יהודע על אתר וז"ל, כי אותיות חמה אשר הם משתחווים לה, בשbill אלוהות, תתחperf עליהם לאותיות חמה שהוא לשון כעס וזעם. ושורש הкус ולחמה, מקטרוג הלבנה שאמר לה הקב"ה לכ"י ומעטי את עצמן, וכמ"ש בישמה משה (בראשית, ד"ה ונקדים) וז"ל, ואלו היו שנים שווין בكمותן וaicותן כמו שנבראו שני המאות הגדולים, היה רחוק מהטעות, משא"כ משנתמעטה הירח ואני שווה להשמש הן בكمותה והן באיכותה, יותר קרובה לטעות

ומשתחוים, זה יורה שהם חושבים כי מלכותם ושרורתם בעולם באה מכח החמה, עכ"ל.

וכتب בקהלת יעקב (עדך אל) וז"ל, אל בריבוע רצ"ו, זה, אלף אלף למד, וממנו יוצאים רצ"ו מchnות, שהם תחת מלאך גלגיאל המנהיג את החמה. ובזה יובן מאמר ז"ל בפ"ק דברכות, ואל זעם בכל דר"מ, בשעה שהחמה זורחת וכל מלכי מזורה ומערב מניחים כתיריהם בראשיהם ומשתחוים לחמה, מיד הקב"ה כועס. ולכוארה יש לדקדק, מה שייקות לזרית החמה, וגם לשם אל שהוא סוד החסד (חסד "אל" כל היום). ולפי מה שכתבתי את ספר, בשם אל מمنו יוצאין רצ"ו מchnות המנהיגים את החמה. והנה אלקים בגימטר' רצ"ה, וזהו אחד יותר שהוא גימטר' רצ"ו, שהוא אחד, יחידו של עילם המchia את רצ"ה (רצו - רצח, לשון רצון, רצון העליון. כתר - רצון, ודוחק) כוחות היוצאים מ אלה"ם דהה"ז, וכמשתחוים לחמה וכופרים באל אחד, איז מסתלק האלף ונשאר צרה, סוד אלה"ם דהה"ז שהוא דין, עכ"ל.

ועוד ביאר בדבר צדק (אחרי מות, ז) וז"ל, בשעה שמלכי מזורה ומערב

מרובה מחמתה, ועי"ז נתמעט הкус
והחמה, ודוד"ק. ועיין מאור ושם
(אחרי, ד"ה וזיהו גם כן).

בשימוש, כמ"ש רוז"ל במסכת ברכות
בשעה ש"החמה" זורהת וכו', עכ"ל.
ולכך בדיון סוכה גימט' מלך עם
הכולל כמובן, הדיון הוא שתהא צלחתה

אוצר בלבי משכן אבנה על סדר האותיות

כ-ת - כתר

תמצית שיעור ספר יצירה 181

כנגד כתר כהונה, כי עיקר העבודה
במקדש ע"י כהן היה בمزבח. ושלוחן
כנגד כתר מלכות, שם שם שורש כל
שפע המזון והפרנסה, שולחן המלך.
זהו זר - רוז, גימט' אוור, גימט' אין
סוף, כמובן. וזהו כתר שם טוב עולה
על כולן, זהו רוז שהפק לזר, כתר שם
טוב.

זכר, כ - רוז - זר. ואשתו עוזר כנגדו,
עזר, רע-ז, רוז-ע. באה לעוזר להפוך
הרוז לזר. וכאשר היא כנגדו נשאר רוז.

תגין כתרי אותיות (מלכות של תגין
הופך להיות כתרי אותיות).

תרגם,-tag-רָם. והיינו כתרי
אותיות, שם רם על האותיות. וכן
תרגם אותיות tag-ם. תר, גימט'
שש מאות, כנגד שישים רבעוא אותיות
ארון כנגד כתר תורה. זר של מזבח

כתר נקרא בכמה לשונות, עטרה -
זר - נזר, tag בארכאית, כתרי אותיות.
כתר כולו טוב (הנה"י נגמר בלבד). וזהו
עטרה, עטר, רע-ט. כתר מדרגה
עלינה,عشירת, כולה טוב. אולם
להתא בת' אחריות יש שורש לרע.
ובתיקון נעשה לשון רעך, רעות,
מכח הארת הכתר מתהפק רע לרעות,
ונעשה עטרה. ט - טוב. רע - רעות.
זהו בעטרה שעתרה לו אמו, עטרות
חתנים וככלות, עטרה בראש כל צדיק
וצדיק לעת"ל, ועתרותיהן בראשיהן.
וכן בביבורים עטרה בראש השור
שמוליך הביבורים.

זר - נזר, דרשו חז"ל, זכה נעשה לו
זר - נזר, לא זכה נעשה לו זר - זרות.
בארון מזבח ושלוחן יש זר, והם זר של
ארון כנגד כתר תורה. זר של מזבח

ור"ח ניסן ר"ה למלכי ישראל, נטול עשרה עטרות, והיינו אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, כל שורש צירופיהם, זהו העטרות שנטל, כי הצירוף שורשו בעטרות כנ"ל. ולעומת כך בתשרי נעשה הדבר בעשרה ימים מר"ה עד יה"כ. משא"כ בניסן נעשה הכל ביום אחד, י"ע עטרות. וכן במשכן אמרו, יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, ומכוומם עשה את המשכן וככליו שהיה בהם זר, זר בארון במצבח ובשלוחן.

ור' עקיבא היה דורש כתרי אותיות, עקב-א, העליה מתחא לעילא. ועליו אמרו, אתה הוא ר"ע שםך יוצא מסוף העולם ועד סופו, זהו "שם טוב", כתר שם עולה על כולם. ונגלה ביה"כ בקה"ק שהיא כה"ג מזכיר את השם - שם טוב.

"لتורה". והתרגם הוא המשכת אוור התורה לחוץ, וזהו גם, תוספת ורבivo, ע"י צירוף האותיות וחילופי צירופיהם, ועי"ז נעשה ריבוי של תורה. והתרגם שורשו בחילופי סדרי האותיות וצירופיהם. וזהו מכח הכתار, מלשון כותרת סביב, שכוללת בחוכחה את כללות הכלל. והכתאר נעשה מבניינים טובות, שהם האותיות, אבן - אותיות. ובכתאר מצרפים את האבניים אותיות, בכל האפשרויות, והבן.

וזהו סתירת זקנים בניין, והיינו מפרידים את הצירוף, ומרכיבים מחדש, וכך הסתירה היא שורש לבניין. לעומץ כרך בניין "ילדים" סתירה, כי איןם במדרגת הכתאר, ומנסימים לצרף אותיות באופנים שונים, וזהו סתירה, כי חסר להם אוור הכתאר או הריז, אוור הסתר, ומתחפה לסתירה, סתירת הבניין והצירוף הקודם, ללא הצלחה לבנות בניין חדש.

מילון ערלים בקבלה כתרא - גלגולת

ובפרטות יותר, עיין גרא (ספ"י, פ"א, מ"ד) וז"ל, כתרא שבאריך נחلك לשניים, גולגולתא וקרומה, וגולגולתא הוא מלכות של מעלה, והוא שורש

ז"ל העז חיים (דרוש עיגולים ויושר, עnf ה) פרצוף אדם כולל מרמ"ח אחרים בי"ס פרטיות שבו, באופן זה, כי כתרא הוא גולגולתא.

שורש בת"ת של עולם מעליון, כז"א לנוק), ויש שורש עליון יותר בת"ת שעלה מישמעליון, כמו"א לז"א, ודו"ק היטב). גם דעת, כי סוד ת"ת דא"א נחלה לב' חזאיין, חציו למציאות או"א לצורך גופם, וחציו לכתר ז"א, עכ"ל. והבן שרך חלק ת"ת התחתון של עליון הוא השורש שנעשה ממנו כתר לתחתון. ובפרטות הוא "שלישי" תחתון כמ"ש שם (שער כה, דרוש ה) וז"ל, הנה בודאי שמן שליש ת"ת התחתון "דtabונה" (ושורשו שלישי תחתון דת"ת דא"א, כנ"ל) נעשה כתר דז"א, וכו'. כי הכתר דז"א אינו כולל מכללות הז"א עצמו כלל, כי כל העצמות והקלים כולן הם מתבוננה עצמה אשר עיקורה עומדת למעלה, או"מ על ראשו בעלי מוגבל, וסיום חיצוניתה מתפשט למטה בסוד גלגולת להكيف המוחין הנקריא חב"ד, וזו הגלגולת ניכרת ועומדת למטה, אך לא עיקר הכתר הנשאר למעלה בסוד או"מ בלתי מורגש, וכן הוא באדם התחתון, כי הכתר שלו או"מ בלתי מורגש, וניכר רק חיצוניתו המתפשט למטה בסוד הגלגולת, עכ"ל. עיי"ש ודו"ק היטב.

והחלק התחתון של הכתר הנקריא גולגולת, ביאורו, כמ"ש בעץ חיים (שער יג, פ"ג, מ"ת) וז"ל, הראש הראשונה

עשיר ספירות. וקרומא הוא כתר של מטה. וכן הוא בכתר של עשר ספירות הכלליים, שנחלקו לעתיק וא"א, עכ"ל. ועיין עץ חיים (שער יג, פרק ג, מ"ת). והרי שהגלגולת, מלכות של עולם עליון. ובפרטות, כתר של תחתון, "שורשו" בת"ת של עליון ממנו. ולכך כתר דז"א שורשו בת"ת דבינה. זו"ש בתיקונים שגולגולת של ז"א הוא בינה.

وعיין גרא"א (ספר צ, פ"א, ד"ה ועוד כי ממ"ס) וז"ל שם, וז"ס שקורין לבינה כתר וכן גלגולת, פעמים בינה ופעמים כתר. ובפרטות יותר עיין גרא"א (תיקונים, תיקון ע, ד"ה ועוד נעשה) וז"ל, כתר - זהו בקרקפתא, אבל מקרקפתא ולמטה שמקיף את מ"ס, נקרא הגלגולת בינה, וכו', וזהו שבינה וכתר הן דרגא חדא בכל מקום ושם אחד להם, עיי"ש. וזהו "בינה שכתר", ודו"ק, עיי"ש. ועיין עץ חיים (שער כה, דרוש ה).

ובפרטות יותר עיין עץ חיים (שער יג, פ"ז) וז"ל, ואם תדקק תמצא, כי תמיד ת"ת נעשה ממנו הכתר שהוא גולגולת. כי ת"ת דעתיך תמן גולגולת אדו"א שהוא סוד בינה דא"א. ומת"ת דא"א נעשה כתר גולגולת דז"א, וכן מת"ת דז"א נעשה כתר וגולגולת דנווקבא (דו"ק שיש

כתר הוא לשון המתנה כמ"ש כתר ל' זעיר, כי כששואلين את האדם איזהו שכל, אומר המתן ל' עד שאתיישב, עי"ש. ועיין עוד מהלך זה ברשפי אש (אות קה), ועוד ברבותינו.

ובחכ"ד איתא שכתר הוא לשון שתיקה. עיין תורה אור (ויצא, דף כד, ד). וכן בליקוטי תורה בכמה מקומות (ויהי, בהר, בלק, ועוד).

שבהם, הוא בחינת כתר, ויש בה י"ס כנ"ל. והנה הוא מסבב את מ"ס, ונקראת גולגולתא באדרא. וכן מלת כתר מלשון כותרת, ר"ל מקיף, כי כל גולגולת מקיף את המות, עכ"ל.

וכן כתר לשון "כתר לי זעיר" (אייב, לו, ב), לשון המתנה. עיין ליקוטי מוהר"ן (מורה קמא) וז"ל, המתן וכו', וזה בחינת כתר, כמ"ש "כתר לי זעיר ואחוך", עי"ש. ושם (סימן כד) וז"ל,

מילון ערכים בקבלה

כתר - א'

ובצורת אדם, נתבאר שם וז"ל, פרצוף אדם כולל מרמ"ח אברים בי"ס פרטיות שבו, באופן זה, כי כתר הוא גולגולתא, וחכ"ד הם ג' מוחין, וחג"ת הם ב' דרוועין וגופה, וננה"י ב' שוקין ואמה, ומלכות היא נקבה שלו, עכ"ל.

והגולגולת נעשה ממת"ת העליונים מעליו, כמ"ש בעץ חיים (שער יג, פ"ז) וז"ל, ואם תדקדק תמצא, כי תמיד מת"ת נעשה ממנעו הכתר, שהוֹא גולגולתא. כי מת"ת דעתיק תמן גולגולתא, שהוא סוד בינה דא"א, וכן ממת"ת

מקום הכתר, בשם הו"ה, נתבאר בעץ חיים (שער א, ענף ה) וז"ל, קוצו של יו"ד שבאותיות הו"ה הוא ספירת הכתר, ויו"ד עצמה הוא בחינת חכמה, והה' ראשונה בינה, והה' הת"ת הכלול לו' ספרין, אשר כללותם נקרא בשם ז"א כמ"ש במקומו בע"ה, והה' الأخيرة מלכות הנקרא אצלנו נוק' דז"א, וכ"ז הוא בדרכו הו"ה הכוללת ה"ה פרצופים ייחדיו, עכ"ל. ובאותיות, כתר הוא אותן א'. עי"ש (ש"ה, פ"ז). ועיין ספר התמונה (תמונה א-ב'). ועוד מבואר כן בהרבה מקומות בדברי רבותינו.

רואין כיוצא בזה באדם התחתון (שיש לו כתה). אך העניין כנ"ל, כי הכתה דז"א אינה כוללת מכללות הז"א עצמה כלל, כי כל העצמות והכלים כולם הם מtabונה עצמה. אשר עיקרה עומדת למעלה או"מ על ראשו בלי גבול ושיעור, וחיצוניתה מתפשט למטה בסוד גולגלת להקיף המוחין הנקרא חב"ד, וזו הגולגלת ניכרת ועומדת למטה, אך לא עיקריית הכתה הנשאר למעלה בסוד או"מ בלתי מORGש. זהה הוא באדם התחתון, כי הכתה שלו או"מ בלתי מORGש וניכר, רק חיצוניתו המתפשט למטה בסוד הגולגלת, עכ"ל.

ובסוד נרנחיי שבאדם, כתוב בעץ חיים (ש"ז, פ"ה, מ"ת) וז"ל, מ"ש רז"ל, ה' שמות יש לנשמה, והם נגד ה' פרצופים, נפש - מלכות. רוח - ת"ת. נשמה - בינה. חיים - חכמה. יחידה - כתה, עכ"ל.

ובשמות הקודש כתה כנגד אהיה", כמו"ש בספר הפליאה (ד"ה שאלות רבבי).

דא"א נעשה כתה וגולגלת דז"א, וכן מעתה דז"א נעשה כתה וגולגלת דנון, עכ"ל. ובפרטות כל כתה נעשה בשליש תחתון של הת"ת הסמוך לו, כתה דנון' מז"א, וכתר דז"א מאמא, וכו'. עיין שער הכללים (סוף פרק י').

ובפרטות יותר מהו כתה ומהו גולגלת, ביאר שם (שער כה, דרוש ה) זו"ל, מה שחושבין בז"א שהגולגלת הואה הכתה, והמוחין חב"ד שבתו הגולגלת, א"כ נמצא להיות חב"ד שהם המוחין גדולים לאין קץ על הגולגלת שהוא כתה, יعن הואה לבוש להם, וזה לא יעלה בדעת כלל. אך העניין, כי בודאי שהכתה הואה למעלה מן המוחין ואין המוחין בתוכו כלל אלא למטה ממנו, כי כתר גבוה מהם מאד מאוד, וזה פשוט. ואמנם הכתה הואה מב' בחינות, חיצוניתות ופנימיות, שהם (הפנימיות) מוחין עליונים גמורים, ואוthon המוחין שבתוכו הם עליונים מאד מאד לאין קץ על המוחין דז"א הנקרא חב"ד, וכל זה עומד למעלה מן המוחין הנקרא חב"ד. ואמנם חיצונית הכתה הזה בלבד הוא מתפשט ונמשך למטה בסוד הגולגלת להקיפה ולהכתיר המוחין התחתוניים הנקרא חב"ד. כבר נודיע כי מבשרי אחזת אלוה, וחייב אדם שנברא בצלם אלקים, והנה אין אלו

בלבבי פדייה קבלה - כתר

לא היו כי אם סביבות העמוד, ולא היו נעשים ככיפת כובע לכוסות גם חלל העמוד ממעל, כי הכותרות ההם כסו גם ממעל מלעומת הבطن, שהוא חלל העמוד וכו', עכ"ל.

ועוד. **כיסוי.** ואמרו (זוה"ק, ח"ג, רנת, ע"א) כתר, ריהטה דרישא, דאסחר לון וכסי "لون". ובכתר הצניעותא, כמ"ש הגרא"א בריש ספר"צ.

קו

תקווה - יחול. וכותב במצודות ציון (איוב, לו, ב) וז"ל, כתר - עניין המתנה, כי ולתוורתו אים ייחלו (ישעה, טז), תרגם יונתן, יכתרו נז, עכ"ל. המקווה ומיחל, ממתחין לישועתו.

ועוד. חוט א"ס. ולשון הזזה"ק (ח"ג, רמת, ע"ב) וההיא חוט דאסחר עלה איה כתר, עי"ש. ושורשו בחוט א"ס.

עיגולים

לשון עיגול סביב, כמ"ש (שופטים, כ, ג) כתרו את בנימים. וכן במלכים (א, ז, טז - כ). וככתוב (תהלים, כב, יג) אבירי בשן כתרוני. וכן כתב בעץ חיים (שער י"ג, פ"ג, מ"ת) וז"ל, כתר מלשון כוורת, ר"ל מקיף, כי גולגלת מקיף המה, עכ"ל.

אור א"ס

אמרו (אבות, ד, יג) ר"ש אומר, ג' כתרים הם, כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות, וכתר שם טוב עולה על כולם. והבריה נבראה בשם טוב של הקב"ה, ולכך כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה. והבריה עצמה, ג' קויים, ג' כתרים. עיין ערך קטן יושר. ועוד. אנכי, אני - כ - כתר (זוה"ק, ח"ג, רנג, ע"ב).

ועוד. כתב בליקוטי מוהר"ן (תורה כד) וז"ל, והכתר מעכב את השכל כדי לישב את השכל (כתר - המtan, עי"ש), ועי"י הרדיפה והמעכב (רצוא שוב), אזי מכיה המוחין בהמשיב והמסדר, ונעשה היכلين לאור א"ס, עי"ש היטב היטב.

ואור א"ס גנוז בכתר, כמ"ש (זוה"ק, ח"ג, פג, ע"א) בגין דכתר עלין אתה תהא מעוטר בה, דברה עלת העולות איה כתר על כלא, טמיר וגניז מגנו מניה, ומיניה אפשר על כל ספרין, ומסדר לון למחי דא רב ודא זעיר ודא בינווני. ועי"ש (ח"ג, רנג, ע"ב).

צמצום

חלל. כתב במצודות דוד (מלכים, א, ז, כ) וז"ל, אל תהשׁב שכתרי העמודים

שיעורות

כתר בחינת שער. ופתחי שערים גימט' כתר, כ"ב בפ"ח (שער קריית ס"ת, פ"ה).

ועוד. השערות, הם כתר על ראש האדם, ומקרים לו סביבתו. והוא חי - היה שעולה ליחידה, חכמה שעולה לכתר. והשערות יוצאים דרך הגולגולתא שהוא כתר. עיין קול ברמה (אות ל"ג). וכתב בשער ההקדמות (ס"ד, ע"א) וז"ל, שערות רישא שם בחינת כתר וחיה הם שעין יותר, עי"ש היטב. ועיין עוד פ"ח (שער ספירת העומר, פ"ז). ועיין קול ברמה (אות קכ"ב) וז"ל, והשערות הם ממותרי מ"ס, אבל הארה שבתוכם היא מצד הכתיר שבו חסד דעתיק, עכ"ל. ועיין דברי שלום (ע"ח, ש"א, פ"א). ועיין ליקוטי תורה (חכ"ד, במדבר, יט, ג). וכן שערות רישא ודיקנא דא"א, עומד ע"ג כתר דז"א.

ازן

ע"י שאמרו ישראל במתן תורה נעשה ונשמע, קבלו ב' כתרים כנגדם, ונשאר להם עתה לאחר החטא רק כתר של נשמע, כמ"ש חז"ל. ועיין ליקוטי מוּהָרִין (תורה ק"ב).

ועי"ש (שער כה, דרوش ה'). וכותב במצודות ציון (מלכים א, ז, מא) וז"ל, וגלת - כן יקרא חלק התההון מהכהר, כי מעשהו בספל, כמו (זכירה, ד, ב) וגלת על ראה, עכ"ל. וכותב עוד (חקוק, א, ד) וז"ל, מכתיב, מסבב כתר המסביר את הראש, עכ"ל. וכותב הרמב"ן (ויקרא, טז, ד) וז"ל, הצניפה, סובב שיגלגלנה בראשו וכו', הצניפות והרדדים شبישעה (ג, נג) תרגם יונתן בן עוזיאל, כתראייא, עכ"ל. וכן מעלפת ספרים (שה"ש, ה, יד), מעלפת גימט' כתר.

יושר

קו אמצע עצמו כלול משלש, ג' באורך (וין ג' ברוחב, והבן). וכמ"ש בזוה"ק (ח"ג, קנג, ע"ב) ותלת דרגין דאמצעיתא, כתר - תפארת - יסוד, דאחידן בימינא ובשמאלא.

ג' כתרים, כמ"ש (אבות, ד, יג), כנגד ג' קווים. ועיין אור החיים (שמות, ג, יב) שיש ג' פעמים בתורה שם אהיה, כנגד ג' כתרים. ובמתן תורה קשור להם ב' כתרים (שבת, פח, ע"א), וחיבורם היה מכח כתר תורה, שקיבלו התורה, ולכך לבסוף הוסרו מעלייהם, כי נחסר ע"י חטא העגל כתר של קו האמצע המחברם. כתר נוטריקון, כתרי, שתים.

אריך

סוד נזיר, באሪיך, כנודע. ונזר - כתר, כמ"ש במצודות ציון (מלכים, ב, יא, יב).
עוד. אורך, אור-כ, אור - כתר. א"א מקביל לכתר כנודע. וכן "דק" מלך, רכא ובר רכא.

וכנודע יש בא"א תר"ך עמודי אור, והבן. וכתיב (ויקרא, כד, ב) זך כתית למאור, ס"ת כתר. חכמה מאין תמצא.

אבא

סוד המלמד, رب המלמד נקרא "אב".
אלפק חכמה, אלפלך בינה (שבת, קד, ע"א). ועיין ליקוטי מוֹהָרִין (תורה כד) ווז"ל,
כתר הוא לשון המתנה, כמ"ש (איוב, לו)
כתר לי זעיר, כי כשותאלין את האדם
אייזהו שכל, אומר המתן עד שאתיישב,
וכו', והכתר מעכבר את השכל, כדי לישב
את השכל, עכ"ל. ואמרו (זה"ק, ח"ג, פב,
ע"א) קטן מכבד לגדול דלעיליא מיניה,
אבא אייזהו חכמה, הלא אב אחד לכולנו
(מלאכי, ב, י), ומהוי משמש תחותך, ואנת
כתר עליוון על רישיה ולית כתר עלך
וכו'.

עוד. תפילין הם כתר של מרא
עלמא, כמ"ש בזוה"ק (ח"ג, רנח, ע"א).

אמא

תשובה. וכתיב בליקוטי מוֹהָרִין

חוטם

חרון אפ. נאף, נ-אף, לשון חרון אפ,
כמ"ש חז"ל. וכתיב (דברים, כג, טו) בר
ערות דבר, ס"ת כתר.
ובתיקון אמרו (זה"ק, ח"ב, קיז, ע"א)
מקטרת מר, דא כתר.

פה

כתב (מלכים, א, ז, לא) ופיהו מבית
לכתרת ומעלה.

ואמרו (שבת, פח, ע"ב) כל דיבור
ודייבור שיצא מפי הקב"ה, קושרים לו
שני כתרים. ועיין ליקוטי מוֹהָרִין (תורה
ו) ווז"ל, שע"י הדמייה והשתיקה נעשה
בחינת כתר, עי"ש כל תורה ר' בארכוה.

עינים - שבירה

אמרו (שבת, קד, ע"א) מ"ט דמהדר
אפיה דקו"ף לרוי"ש, אמר הקב"ה אין
אני יכול להסתכל בראשו (שבו גנלה
השבירה בעיניהם), ומ"ט מהדר תגיה דקו"ף
לגביו רוי"ש, אמר הקב"ה אם חוזר בו אני
קשר לו כתר כמותי. וברע יש י' כתרי
דמסאותא. כתר, ר"ת כל תועבות רעות
(חזקאל, ג, יא). ועיין זוה"ק (ח"א, צה, ע"א).

עתיק

עתיק - כתר, שליטות של עליוון
נעשה כתר של תחתון.

כתר

נקרא כתר - עטרה, נזר - זר צניף (עיין רמב"ן, ויקרא, טז, ד). ועיין שעריו אורה (שער י') כל המקבילות לכך. ועיקרו כ', י"ס מלעילא למטה, וו"ס מטהה לעילא בקרבו, כמ"ש בזזה"ק (ח"ג, רנה, ע"א).

ומלאך הנקרא אכתריאל (ברכות, ז, ע"א). א-כתרי-אל. ועוד. ב"פ יש, סוד ישיש, כנודע, גימט' כתר. אין ריבוי אחר ריבוי, יש אחר יש, אלא למעט, אין.

ובנקודים הוא חולם, כמ"ש (זזה"ק, ח"ג, יז, ע"א) חולם כתר על אותו. ובטעמים, סגולתא, עי"ש (ח"ב, קנה, ע"א. וח"ג, רנה, ע"ב).

חכמה

כבוד חכמים ינהלו. וכותב בליקוטי מוהר"ן (תורה ו') ווז"ל, הוא הולך בדרכי התשובה וזוכה לכבוד ה', כמ"ש וכבדתו מעשות דרכיך, היינו שזוכה לכתר, כי לית כבוד בלבד כ"פ (כנודע כתר בגימט' עשרים) וכו'. זה עשרים בחינת כבוד אלקים הסתר דבר, בחינת כתר (כתר - סתר) וכו'. סייג לחכמה שתיקה, סייג דყיקא, זה בחינת כתר, שהוא בחינת סייג וגדר סביב סביב, שמסבב ומכתיר ומעטיר את החכמה וכו', עכ"ל. והוא בחינת "מקיף" דחיה, מקיף סביב, חכמה - חייה, המקבל ממקייף דעתך.

(תורה ו') ווז"ל, כתר לשון המתנה, בחינת תשובה, כמ"ש חז"ל (יומה, לח, ע"ב) הבא לטהר מסיעין לו, משל אחד שבא לקנות אפרנסמן, אומרם לו המתן וכו', וזה בחינת כתר, כמ"ש (איוב, לו) כתיר לי זעיר ואחיך, עי"ש.

ז"א

כתיב (איוב, לו, ב) כתר לי זעיר. ועוד. ופ"ז, ל"ז, כנודע. ואמרו (סוטה, יג, ע"א) שלשים וששה כתרים נחלו בארון של יעקב (בחינת ז"א).

זוק'

אותיות. ואמרו (שבת, פט, ע"א) בשעה שעלה משה לмерום, מצאו לקב"ה שהיה קשור כתרים לאותיות. וזהו תגן, שהם כתר אותיות. ונקראים קו"ץ, קווץין (עיין מהות כת, ע"ב), שאמרו כשעלתה משה לмерום, מצאו להקב"ה שישוב וקשר כתרים לאותיות, אמר לפניו רבש"ע מי מעככ עלייך, אל אדם אחד יש שעמיד להיות בסוף כמה דורות, ועקבאי בן יוסף שלו, שעמיד לדרש על כל קווץ וקווץ תילין תילין של הלכות. וזהו שאמרו (מגילה, כח, ע"ב) שונות ההלכות כתרה של תורה, והבן. ועיין ליקוטי מוהר"ן (תורה קע"ז).

(חולין, ס, ע"ב) שטענה הלבנה, שאין שני מלכים משמשים בכתר אחד. ועיין זוה"ק (ח"ג, רמנ, ע"א).

ובכל קול אמרו (ברכות, ז, ע"א) בשעה שהחמה זורחת, וכל מלכי מזורה ומערב מנichim כתריהם בראשיהם ומשתוחים לחמה, מיד הקב"ה כועס. ועוד. תורה, כתר תורה. וכתב בבעה"ט (שמות, כ, יג) זוזל, ויש בהם (בעשיות הדברות) תר"ך אותיות, נגד תרי"ג מצות זו' מצות בני נח (ו לנכ"ז מצות דרבנן), וסימנים כתר תורה, לומר לך, שם לומד אדם תורה לשמה, היא כתר לראשו, עכ"ל. ועוד. כתב שם (כה, י) זוזל, ארון בגימט' נזר, שכתר תורה עולה על כל הכתירים, עיי"ש. ועיין ערך קטן חייה. ועיין זוה"ק (ח"ג, רמנ, ע"א). ועוד. נחשת. ואמרו (עירובין קד, ע"ב. תמיד, לג, ע"א) כופין כליו פסכתר, וזהו כתר על גביו. פסכתר, פס-כתר, והבן.

ועוד. כתר של תחתון, נעשה משליש של ת"ת של העליון. עיין עץ חיים (שער י"ג, פ"ז).

נצח

נו"ה, עמודים. וכתייב (מלכים, א, ז, טז) ושני כתרת עשה לחת על ראש העמודים. ועיין שם עד פסוק כ'. ועיין להלן מ"א-מ"ב. ומלכים ב', כה, י"ז. וירמיהו, נ"ד, כ"ד. ודברי הימים, ב', ד'.

ועיי"ש תורה קע"ג. וחילק ב', תורה ז'. ואמרו (זה"ק, ח"ב, קיט, ע"ב) ישראל עליה במחשבה, ולאן אתר סליק, לגבי כתר, דתמן עלת העלות מופלא ומכוסה.

בינה

עו"ה"ב. ואמרו (שבת, קד, ע"א) וקושר לך כתר לעוה"ב. ועוד. שמהה. ואמרו (שבת, פח, ע"א) ושמחה עולם על ראמם, שעמיד הקב"ה להחזיר להן הכתירים, עיי"ש. ועוד. בכללות כל ג"ר נקרא כתר, וכמ"ש (זה"ק, ח"ג, ע"א) תלת כתרין, כתר - חכמה - ובינה.

דעת

כתיב (משל, יד, יח) וערומים יכתרו דעת.

חסד

כהונה, כתר כהונה. ופעמים כתר בימין. עיין זוה"ק (ח"ג, רמז, ע"א).

גבורה

שלחן בצפון, ובו נר זהב סביב, בעין כתר, כמ"ש רשי, עיין ערך קטן מלכות. וכתב הרמב"ן (במדב, ז) זוזל, שהשלחן סימן לכתר מלכות, שהוא במדת הדיין, עכ"ל. וכן צפון מלשון הצפנה, צפנת גימט' כתר. ועוד. טהרה. לפנוי הו"ה טטהרו, טטהרו, גימט' כתר.

תפארת

ת"ת ומלכות, חמה ולבנה. ואמרו

"כתה". עיין זוה"ק (ח"ג, רנב, ע"ב). ועוד.aben. והדרך לחת בכתה המליך אבני טובות. עיין זכריה (ט, ט), ובמצודות דוד (שם), ובויק"ר (ב). ועוד. הלהקה. ואמרו (מגילה, כח, ע"ב) ודאשתמש ב"תגא" חלף, תנוי ריש לקיש, זה המשמש במני שושנה הלכות "כתה" של תורה.

נפש מונען - סנדל, כנגד נפש, כנווען. ואמרו (הגיגה, יג, ע"ב) סנדלפוֹן שמו וככו', ועומד אחורי המרכבה וקשר כתרים לקונו. סנדלפון, סנדל-פון, כנווען. ועיין זוה"ק (ח"ב, נח, ע"א. וח"ג, רנב, ע"ב). ועוד. פועלה. כתה בגימט' פעלתם. רוח כתה בגימט' רוחות.

נשמה אמרו (זוה"ק, ח"ג, קט, ע"א) נשמה יתירה, נשמת כל חי, כתה דראש צדייק, דאייהו יום השבת וכו'. ועיי"ש (רמב, ע"ב). היה אמרו (נדרים, סב, ע"א) כל המשמש בכתה של תורה, נערק מן העולם וכו', המשמש בכתה של תורה שהוא חי וקיים לעולם וכו'.

יחידה כתה של מישיח, אותיות ישמה, והוא מ"ש (שבת, פה, ע"א) שהכתירים שננתנו להם בהר סיני הוסרו מהם ועתידים לחזור להם, כמ"ש "ושמחת" עולם על ראשם, ודוק"ק היטב, כי שמחה כנגד היחידה, כמ"ש הרש"ש.

ובקלקלול, רגליים. וככתוב (משל, ה, ה) רגילה יורדות מות. יורדות, גימט' כתה.

הוז

כתב למצודות דוד (זכריה, ו, יג) וז"ל, הוז כתה המלוכה, עכ"ל. ועוד. נו"ה, ברך, בחינת דרכ ארצ קדמה לתורה, ונקרא נימוסין. ואמרו (מגילה, יב, ע"ב) מרדייכי מוכתר בנימוסו היה.

יסוד

עטרת היסוד, עיין כוורת סביב היסוד. וזהו כתה דאור הוז, מלכות - כתה. וככתוב (תהלים, קמג, ח) כי יכתירו צדייקים. וככתב למצודות ציון (זכריה, ו, יא) וז"ל, עטרות - כתרות, עכ"ל.

ועוד. יוסף. כתרו של יוסף. עיין סוטה, יג, ע"א. כתה בגימט' בבריתו. ואמרו (זוה"ק, ח"ג, רל, ע"א) איהו כתה ואיהו עטרה דיליה, עטרת תפארת.

מלכות

כתה מלכות (עיין זוה"ק, ח"ג, רמב, ע"ב), כמ"ש (אסתר, א, יא) בכתה מלכות. וכן שם (ב, יז, ו, ח). וככתוב רשי" (שמות, כב, כד) וז"ל, זר זהב סביב - סימן לכתר מלכות, שהשלחן שם, עושר וגдолה, כמו שאומרים שלחן מלכים, עכ"ל. (וועיד. צוריישדי, בגימט' כתה). ואמרו (זוה"ק, רלו, ע"א) צדיק עטרה על רישיה, דאייהו לית ליה זוג, ומאי עטרה דיליה כתה עליון. ועוד. יוסף מלשון הוספה. ואמרינן בו

ליקוט ערך 'כתר' מבלבבי פדייה קבלה

כתר - אב

לשון אב - אבה - רצון. ונקרא אב הרחמים.

כתר - אבד

כתר מתחפה לאותיות כרת. והוא בחינת אבדון שנכרת משורשו. ולהיפך, גבי דין של ע"ז אמרו (ע"ז מה ע"ב), מניין לעוקר עו"כ שצרייך לשרש אחרת.

כתר - אבה

רצון עצמי שלמעלה מטעם ודעת, בחינת אין טעם ברצון. כ"כ האור החיים (דברים ב, ל ד"ה ולא) שאבה רצון ללא טעם. והוא רצון של מסירות נפש. והוא מש"כ בשמואל (ב, כג) "ולא אבה דוד לשთותם". ואמרו בב"ק (ס"א ע"א) שכיוון שמסרו נפש למיתה לא אמר דבר הלכה ממשם.

כתר - אבוי

כאשר ח"ז מתחפה כתר לכרת, זהו אבוי. ואזاي כתר לשון כותרת, היקף סביב, צורת עיגול, נעשה בחינת אבל, גימ' גל, בחינת מאכל אבלים עגול, גלגל חוזר בעולם.

כתר - אבוס

כתר היא הארה שלמעלה מהשגת האדם, ולכך נמצאת למעלה מראשו, כי זו הארת עולם העליון לתחתון. וזהו בחינת אבוס. כל גילוי השגת עליון לתחתון בערך התחתון זהו אבוס.

וכן כתר, רצון, כנודע. והוא לשיטת שמואל בב"מ (פ"ז ע"ב), שב/osים ועומדים מאליהם, ברצונם ולא בע"ב.

כתר - אבטיה

עיין ר"ש כלאים (פ"א מ"ב). כשלעצמו מזער שצד הפitemma של אבטיה וזרעו, פעמים משותנית צורתו ונעשה מלפפוני. והיינו פitemma, היא בחינת כתר, מדרגת אין. ושם יש אפשרות שינוי, כמובן. כי כל שינוי הוא ע"י חורה לאין, ונעשה יש חדש. ומהצד התחתון הוא יסוד, דע מאין באותה, מטיפה סרוחה, בחינת אין. ושם נגלה אבטיה ונמצא סרות.

כתר - אביב

זהה"ק (תיקונים תיקון כ"א נ"ט ע"א) – ובמה יהונ שויןABA ואמא ברא וברתא, בא' דהוא כתראعلاה, דאמרה סירה עלה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד. ובזה ביאר שם את סוד חודש האביב, עיבור השנה.

כתר - אביוין

רצון. וכתיב (עמוס ח, ד) "שמעו זאת השאים אביוין". ועיין רש"י (עוזא ג, ז, ד"ה כרשיין) מן אבה יאמר אביוין. ואמרו בספרי (דברים, ראה קי"ד ד"ה אפס) אפס כי לא יהיה בר אביוין, ולהלן הוא אומר, כי לא ייחל אביוין מקרוב הארץ, בזמן שאתם עושים רצונו של מקום אביוינים אחרים, וכשהאין אתם עושים רצונו של מקום אביוינים בהם. ועיין אמרית אמת (פורים, טرس"ז ד"ה אז"ל) שכחוב, כדאיתא (מדרש משליכב) אביוין, שהוא מטהוה לכל דבר. ובפורים משיג גם הוא רצון של אמת. ישימו כתר מלכות בראשו. ועוד איתא (שם חרע"ב ד"ה ליהודיים) שיש רצונות שנדחו למקומות זרים וצריך להרים, וע"ז כתיב וידיה שלחה לאביוין. וזהו עניין מתחנות לאביוינים בפורים.

כתר - אבל

רצון. וכתיב (ישע"י סא, ב) לקראו שנת רצון לה', ויום נקם לאלקינו, לנחם כל אבלים. כי שלמות הנחם הוא אור הרצון. וזהו תיקון האבולות. מצד הקלקול תחילתו הוא אנינות וסופו אבלות. אונן מלשון אני, אין. מתאונן שהפהך מן אני לאין, וע"ז מתאבל.

כתר - אבן

כתר או"א נמצאים בגרון, שהוא מקום בין דאריך (עיין עז חיים שער הלדת או"א וזון פ"א). ואמרו (ב"ב טז ע"ב) רשב"י אומר, אבן טוביה הייתה תלולה בצוואר של אברהם אבינו, שכל חוליה הרואה אותו מיד מתרפא. רפואה זו בבחינת עללה "ארוכה", לשון אריך מקביל לכך. ומקום האורך מתגלה בצוואר, גרון. כי הראש צורת עיגול, גולגולת. ותחלת התראות תואר שם אריך לשון אריכות, הוא בצוואר, גרון. וזה מהות רפואה, כי החולה פעמים מות, וע"י רפואה מארכין לו ימי, מעולם הארץ.

כתר - אבנט

כתב ר' צדוק (צדקת הצדיק אות רס"ג ד"ה ושם בכחוב) ואבנט (מכפר) על הרהור הלב מצד הדיבור, כי הלשון שליח הלב ונמשך מן הרצון שבלב. בבחינת כתר - רצון הנגלה בלב. כתר דנוק' שמתחילה בלב ז"א. ועוד. כתר דנוק' נמצא במקומות חזה, לב, של ז"א, כנ"ל. ונמצא שאבנט כנגד הלב והוא בבחינת צורת כתר סביר לראש רחל, נוק'. ועוד. כתר בחינת גולגולת. ואמרו (יומא סט ע"א) בגדי כהונה קשין הן וכור' פושטין ומkaplein ומניחין תחת ראשיהם. ועיין בעל המאור (ביצה ז ע"א) שקיים על אבנט שקsha. וללשון אחר שם אמרו שמניחין כנגד ראשיהם.

כתר - אבצן

כתב בעטרת ישועה (רוח) זז"ל, ייחוד רות עם בועז, והסדרו ביניהם הייתה נעמי, שכן ג"פ פעמים כתר להתכללים יחד עולה אלף עם נעמי רות בועז, עי"ש.

כתר - אבק

בכל דבר יש בבחינת אבק, העצם הדק שבו, והוא הכתר. וכל אור עליון נופל יותר לחתה כנודע, ונעשה אבק של פסולת. ומקיף את כל הדבר, בבחינת כתר, כוורתה. ועוד. כתוב רש"י (שמות ט,ח ד"ה וזרקו משה) הרי נסים הרבה, אחד שהחזק קומציו של משה מלא לפנים שלו ושל אהרן, ואחד שהחלק האבק על כל הארץ מצרים. והבן ניקוד כתר, קמץ, מלא קומציו. ונגלה בו תוכנות אריך כנ"ל, בכל הארץ מצרים.

ומצד הקלקול איתא בשל"ה (מסכת תענית תורה אוד, סא) אבך, ר"ת אקמצא ובר קמצא. ועומק החורבן מצד הכלים שבירה, שנאה, פרוד, ומצד האורות, הכתר עשה קמיציה וקמצם אליו.

נה"י דכתר נפגם. והוא בחינת אבך. ועיין נפש הח"ים (שעד א' פ"ז ד"ה וכfn) כי מי שהוא ממונה לטהר ולצחצח כתרו של מלך אם השair עליו אבך מועט וכו'.

כתר - אבר

הוא העצם של כל קומה ונקרא כן מלשון עצימת העינים, כי חכמה, ראייה, ראשית החושים. וכתר נאמר בו "ישת החשך סתרו", וזהו עצם. ואיתה (מצוות ציון שופטים יט, כח) וע"ש שהדרך לנתק האברים לפி העצמות, זהה נקרו האברים עצמים. ועוד כתב (איוב פ"ז, טו) האברים יקרו עצמות, כי הם המעידים אותם.

כתר - אברהם

בחינת אין. ואמרו (שבת קנו ע"א) א"ל הקב"ה לאברהם צא מאייטגנינות שלך שאין מזל לישראל. ונודעים דברי הבעש"ט, שהאין (בפתח) הוא מזל לישראל, כתר ממנו נ麝ך ונוזל השפע לישראל. ומשם נ麝ך שפע לאייטגננות. כמ"ש (יומא כ"ח ע"ב) אברהם אייטגננות גדולה היה בלבו.

כתר - אברך

עיין תורת המגיד (מץ ד"ה וירכב אותו) אברך, אב בחכמה, רך לשון מלך, ריכא בר ריכא (כ"ב ד ע"א), כי הוא מחבר המלך והעם, היינו כתר, הוא מלכות מעולם עליון, שמצויר לעולם תחתון. והמלכות מצורפת לעולם תחתון ע"י שיורדת ממדרגת מלכות עליון לכתר תחתון. ועוד. כתיב (מץ מא, מז) ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים. בחינת כתר, ניקודו קמצ.

כתר - אגד

אור יו"כ כתר כנודע. ושם כלל הלבנה עם לבונה, כולם אגודים יחדיו. ועיין

מחשבות חרוֹץ (אות טו) וז"ל, ומצד זו הרשימו אמרו דורשי הרשומות שהשיגו עניין הרשימו הזו, דכולם יש להם חלק לעזה"ב. וזה תוקף השמחה שימושים אחר י"ו"כ דנמהל הכל, ואפ"לו אותן פושעי ישראל נעשה כולם אגודה אחת ע"י אור הרשימו שbezורעם אחריהם, עכ"ל. והבן שכתר אותיות כרת, כנודע. כלומר שmagala את הרושם הנשאר אף אחר קליקול דכרת.

כתר - אגוז

cotורת סביב, והוא שורש לקליפות אגוז שנמצאים סביב הפרי.

כתר - אגם - אגמון

רצון. ועיין ישם ישראל (שמיני) וז"ל, שתהפוך תיבת "הצור", ונעשה "רוצח". והענין כי באמת נקודה הפנימית נכספת ומשתוקקת לעבוד את ה', אך מסכימים המבדלים מונעים ומפרעים וכו', וכשזיכה להפוך לב האבן (ציר) נעשה רוצח, עכ"ל.

כתר - אגן

עיין תפארת ישראל (כלים, פ"ב מ"ג, י"ג) וז"ל, ודעת, לזריז ושפחה זור, כולם הן אגן המקיים גג הכללי כעין דופן עמוק מאוד, אלא כשתਮונת הבליטה הזאת שעיל שפת הגג הוא מרובע נקרא לזריז, וכשתמונתו עגול נקרא שפה, וכשהוא בתמונה משולש נקרא זור, וכשהוא גובה קצת נקרא דופן (רמב"ם), עכ"ל. והוא בחינת כתר,cotורת סביב.

כתר - אגף

כללות ההפכים. ועיין (ב"ד לט) מי יתן לי אבר כיונה, למה כיונה, רביע עזירה בשם רביע יוזן ברב סימון אומר, לפי שכל העופות בשעה שיגעין הן נחין ע"ג סלע או ע"ג אילן ונתפשין, אבל היוינה בשעה שהיא יגעה היא קופצת (בחינת קפוץ, קמצ', כתר) אחר מאגפיה, ופורחת באחת, והיא נצולת ואינה נתפסת. ועוד בחינת כללות ההפכים, מחד אגן לשון מהיצה, כנ"ל, הגפת דלתות, ומайдך לשון לנפים שעולים ממדרגה למדרגה, מהג"ת, מקום גוף, לחב"ד. מוחין. וע"ש כן נקרא אגן כי מעלה

את הגוף, למעלה, מ חג"ת לחב"ד, היפך בהמה שמורידה חג"ת לנח"י, לכך ידיה בבחינת רגליים. וכן מחד אגן, לשון סיגוף, מצמצם את הגוף, ומайдך לשון כנפים, שהם הרחבות הגוף, אגן - חילוותה של גוף, הרחבותו. ועיין (מגילה ג ע"ב) דאמר ר"ל, אין הקב"ה מכח את ישראל אלא א"כ בורא להם רפואה תחליה, וכו', נגוף ורפוא. ואצל ישראל תחליה רפוא. ובבדיקות כללות ההפכים רפואי ונגוף ייחדי.

כתר - אגר

תגין כתרי אותיות. ועיין כתבי רמ"ם משקלוב (ספר רוז דמהימנותא פ"ז) אגרת מקבץ ת"ג - אර, עיי"ש. Tag - אורות.

כתר - אגרוף

נקודו קمز, קמיצה. וזו צורת אגרוף לחלק מן השיטות (עיין מוספთא כלים פ"ז ה"ב) כמ"ש, אגרוף שאמרו, ר' טרפון אומר, פורש ראשי אצבעותיו ומראה. ר"ע אומר, קופץ ראשי אצבעותיו ומראה, ר' יהודה אומר מניח אצבעו על אגודל קופל חזיר ומוריד. ר' יוסי אומר ישנו בראש קרם גדול של צפורי. אחרים אמרו ממשמו, טפח ושליש טפח, וכך היו משעריהם עד שלא יבוא בן אבטיחה. ועיין מאירי (ב"ק ז ע"ב) הכל לפיה המבישי והמתביש וכו', אם בעט ברגלו, חמיש סלעים כנגד חמיש אצבעות שבו. אם הכהו באגרפו או באחרורי ידיו על פניו והוא הנקרא כאן סנוקרית, שלוש סלעים כנגד י"ג פרקים שבחמש אצבעות, כשתשיסר מהם שניים שבגודל שאיןם כנגד האחרים. והבן י"ג גימ' אחד. סוד הקمز, שהפרטים מקמצים ומתאחדים.

כתר - אד

אין - כתר. ועיין Tosfot ר"י"ד (יעדוביין מה ע"ב), אד הוא שעולה מן הארץ ומתקשר ונעשה ענן וממטר, ואין דבר שיש בו ממשות שהיא לו شبיתה.

כתר - אדום

פורה אדומה סוד כללות ההפכיםணודע, מטהרת טמאים וטמא תהורים, והוא סוד הכתר. ולכן עליה נאמר אמרתי אחכמה והיא רוחקה ממני. כי החכמה אינה

יכולה להציג הctr.

ctr - אדם

כתיב (בדاشית ב, כה) ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו. וביאורו יהיו במדרגת ctr, גלגולת, ג"ר, שאינו מטלبس, כי עיקר כל הלבשה מתחילה בז"ת כנודע, ולכך ולא יתבוששו. וכשהחטא נפל לז"ת, ולכך בושו. ואזי כתיב (שם, ח) ויתחבא האדם ואשתו, בחינת לבוש המסתירו, ואזי המולבש אינו עולה בשם עצמי אלא בשם הלבוש. ולכך כתיב (שם, ט) ויקרא ה' אלקים אל האדם ויאמר לו איכה. מפני שעלה בשם הלבוש.

ועוד. עיין שער אוֹרָה (שער ג-ד) וז"ל, שאינו נקרא אדם, והוא המקום הנקרא ctr (למעלה אדם), וכו', ולפיכך כי לא אדם הוא, עכ"ל.

ctr - אדמה

סוד פלא עליון כנודע. וכתיב (שמות לג, ט) ונפלינו אזי ועמך מכל העם אשר על פני האדמה.

ctr - אדן

מקור הרחמים. וכתיב בדרך אמונה (י) מאה ברכות כנגד עשר ספירות (מכחד עד מלכית) כנגד הרחמים שבהם שכל אחת מכלן כולללה ברחמים, ולפיכך מאה ברכות כנגד מאה אדנים, וכולן היו כסף לעיר על הכוונה כנגד הרחמים. ובבר ידעת כי הברכה מעוררת הרחמים למעלה בראש ועד סוף והדיין שביהם נכללים ברחמים. ועיין שער הפסוקים (איוב) וז"ל, על מה אדניה הוטבעו (מוזלהו) ר"ת מאה, לרמז שהעולם עומד על מאה אדנים. גם כן מלת ע"ל גימט' ק', רמז למאת אדנים שכל המשכן שהוא כנגד יצירת שמים וארץ, עכ"ל.

ctr - אָדָן-י

עיין גרא"א (תיקוני זוהר, תיקון יט) וז"ל, וככלילא משלש ראשונות CIDOU, וכן מורים אותיות אָדָן-י, אִי"ן (כנודע,ctr. י - חכמה. נ - בינה. והם אותיות אין שבסם אדנות) הן ג"ר

כידוע, ד' - מלכות. ונודע שבמלכות מתחפהן מאין לאני. והוא בוחינת הלו שאמור בשלתי סוכה, "אם אני כאן הכל כאן", עכ"ל. ועיין ספר הפליהה (ד"ה את hari) וז"ל, הלל עולה בגימט' אדנ-י, וכו', ועכ"ב הלכה כמותו. בסוד ד' אמות של הלכה, ד' הנמצאת באדנות, עכ"ל. ולהיפך עיין ספר הפליהה (ד"ה אחר שצՐפת שם בן ד') וז"ל, והד' של אדנ-י היא רומי ששהוא עניה ודללה, עכ"ל. ועיין' שסוד הי' של אדנות כולל כל יס'.

ועוד. עיין שער הכוונות (דרושי סדר שבת, ד"א, עניין ויה נעם במוצ"ש) וז"ל, כתר המלכות הוא ריבוי שם אדנות כזה, א, אד, אדנ, אדנ-י, והוא בגימט' כונן, עכ"ל.

כתר - אדר - אדר'

פעמים נקרא עטרה. וכתיב (יהושע, טז, ה) ויהי גבול נחלתם עטרות אדר.
ועוד. כתר - רצון, בוחינת חפץ. וכתיב (תהלים, טז, ג) ואדרי כל חפצי בהם. ועיין' באבן עוזרא, כל רצוני להיות כמותם.
وعיין פרדס רימונים (שכ"א, פ"ג) הכתר אדר עליהם, עיינ'ש.

כתר - אדרת

בחינת נזיר, שערות ראשו בבחינת כתר לו, כנודע. ועיין כל' יקר (בראשית, כה, כה), עכ' נולד כאדרת שער, לומר שהיה נזיר אלקים מבطن וכו'. והיינו שככלו מדרגת שער - כתר.

כתר - אהבה

ניקוד קמ"ץ. ואמרו (תיקונים, ה, ע"א, הקדמה) לאהבה, דאייה, קמ"ץ, רחמי. ועוד. אהבה מלשון אבה, לשון רצון - כתר. ועיין זוה"ק (שמות, קנה, ע"ב) עת לאhab ועת לשנא (קהלת, ג, ח) עת אייהו לעילא, דההוא עת רזא דמהימנותא אייהו, ודא אקרי עת רצון (יינק מן הכתר הנזכר רצון), והאי אייהו דאתחיב בר נש למרחם לה' תדייר, כד"א ואהבת את ה' אלקין, ודא עת לאחוב, דא אייהו עת דאתחיב בר נש לאהוב. ועיין שער הכוונות (דרושי כוונת ק"ש, ד"ה) וז"ל, והנה היכל אהבה ה"ס החיבור, והיכל

הרצון הוא סוד הנישוק, עכ"ל. והיכל הרצון שורש להיכל אהבה. ועיי"ש (דרוש ח) וז"ל, הכתר דז"א הוא ג"פ אור אור, כמוין כתר עם הכלול. והכתר דנוק' אין בו רק שני פעמים אור אוור בלבד, והם עלולים בגימט' ואהבת, לפי שמאנו מתחילה כתר נוק' דז"א. וז"ס ואהבת את ה', ר"ל שתאהב לרחל הנקראת את, עכ"ל. ועיי"ש (דרושי העמידה, דרוש ב', פירוש תיבת באהבה) שבקה"ק בחינת כתר יש היכל אהבה, עיי"ש. ודו"ק. שהו פרוש תיבת באהבה, ב-אהבה. היכל אהבה תחתון, והיכל אהבה עליון בקה"ק, וככלותם, עיי"ש. והבן מאד שיש שורש לאהבה בקו ימיין חח"ן, ויש שורש לאהבה בקו אמצע, בכתר.

כתר - אהיה

עיין גרא"א (תיקונים, תיקון ל"ט, פח, ע"ב) וז"ל, עיקר שם אהיה על כתר, עכ"ל. ועיין ליקוטי הגרא"א וז"ל, (סט, ע"א) שם אהיה בכתר, אני מושג לעצמי, והוא שמה אותן אל"ף בראש אותיות, המדבר בעדו, לפי שכתרינו אינו מושג לוולטו (ועיין יהל אור, ח"ג, יט, ע"א), עכ"ל. ועיין יהל אור (ח"ב, ב, ע"א) שביאר מודיע אין גילוי שם הויה בכתר, מפני שהכתר נעלם ואני נגלה. ועיין גרא"א (תיקונים, תיקון ע/, קנג, ע"ב) א - כתר. יה - חור"ב, ה' - שכינה. ועוד שם (קנב, ע"ב) אה-אמא, יה - אבא. ועיין אדרת אליהו אמר, באופן שונה.

כתר - אهل

כתר נמצא מעל הדבר, מעין אهل. ובמ"ש הפוסקים שכובע שהוא מעין כתר שיש בו רחוב טפח יש לחושש לאهل בשבת. ועיין ספר מאירת עינים לר' יצחק דמן עכו (יתרו) וז"ל, ג' עליונות אهل ונשמה לכל השאר, עכ"ל. ועיין (שבת, כה, ע"א) מה תחתון קרווי אهل, אף עליון קרווי אهل. מכסה - כתר. ועיין (שבת, פח, ע"א) כתרים שננתנו לישראל נטלו מהם ונתנו למשה, דכתיב ומשה יקח את האهل. ועל ר"ע שהיה דורש כתרי אותיות אמרו (חגיגה, יד, ע"א) כלל מדברותיך ולך אצל נגעים ו"أهلות".

כתר - אהרן

עיין כתבי הרמן מישקלוב (כיאורי זהה, פ"ה) משה ואהרן גימט' כתר, עם הכלול.

מצח הרצון - כתר. וכתיב (שמות, כה, לח) והיה (צ"ז) על מצח אהרן, ונשא אהרן את עון הקדשים וגור, צ"ז מרצה - רצון.

וועוד. עבדת יה"כ בכה"ג יכולה במדרגת הכתר. ובדרך רמז אהרן גימט' נזר, בחינת כתר. וזיכה ל"כתר כהונה" (יומא, עב, ע"ב), כתר כהונה ניתנה לזרעו של אהרן. ועיין ספר הפליהה (ד"ה ראה והבן שה' מתגלל) וז"ל, כתר כהונה לקחו אהרן, שכן אהרן במספר קטן עולה כהן ע"ה, עכ"ל. ועיין מגלה עמויקות (קרח) וז"ל, "פרח מטה אהרן" בגימט' באכתריא"ל, שהוא שר הבריהה, עכ"ל. ועיין שער הכוונות (דרושי ייעבו, ד"ז) וז"ל, ורב חסד, גבורה פנימי, מפני שהפנימי מורה דין וצמץום וגבול ומדה, וחסד שבכתר מקיף. ולכן אהרן היה כהן ולוי. ולכן הפנימי גבורה ולוי, והחיצון חסד וכהן, עכ"ל. ועיין פע"ח שער הסליחות פ"ט, וקובל ברמה אותן ע"א. ושורש אהרן באחרויים דכתר דאבא.

כתר - אוב

קרקפתא - גולגולת. ואמרו (סנהדרין, סה, ע"ב) ת"ד, בעל אוב, אחד המעליה בזוכרו, ואחד הנשאל בגולגולת. ועיין תוס' שם. ורד"ק שמואל א, כה, כד.

וועוד. אמרו (ספרא, קדושים, ב, י, א) והנפש אשר תפנה אל האובות וכו', עונש ואזהרה שמענו כרת לא שמענו, ת"ל, והנפש אשר תפנה אל האובות ואל הידענים. כרת - כתר, כנודע. ועיין זוה"ק (וישלח, קפס, ע"א) ועשרה זינן אינון דחרשין וקסמיין בכתרין תחайн, וכולחו עבד לקבליה, עשרה זינן אינון דכתיב (דברים, יח, י) קוסם קסמים מעונן וממחש ומיכשף וחובר חבר וושאיל אוב וידעוני ודורש אל המתים. ועיי"ש, וארא, ל, ע"ב.

וכתר - רצון. ועיין אגרא דכליה (קדושים) וז"ל, אל תפנו אל האובות, מლשון ולאבבה סיחון (דברים, ב, ל) שהוא לשון רצון, עכ"ל. ועיין ש"ך (יוז, קעט, סקכ"ב) בשם הרמ"ה שהמקтир לשם וכופה לעשות רצונו הוא אוב. עיי"ש.

כתר - אוה

רצון. ועיין הכתב והකבלה (ויקרא, ד, כג) וז"ל, ומסתעף מלת או משורש אוה, אוה למושב לו, בכל אות נפשם, שעניינם חוץ ורצון, עכ"ל. ועיי"ש (במדבר, ה, ל). ועיין

מצודות ציון (שמואל, א, כ, ב) וז"ל, אותן, עניין רצון ותשוקה, כמו (תהלים, קלב, יג) אזה למושב לו, עכ"ל. ועיין ר' יונה (אבות, א, ב) וז"ל, ועל העובודה: כי הב"ה בחר בישראל מכל האומות, ובחר מכל הארץות את ירושלים, ובחר מירושלים ציון, שנאמר (תהלים קלב, יג) כי בחר ה' בציון אזה למושב לו, ובחר בבית הבירה העובודה, שכתוּ בה רצון, שנאמר (ויקרא, א, ג) לרצונו לפני ה', עכ"ל. ועיין שכל טוב (ישלח, לד, טו) נאות לכם, לשון תאזה ורצון, ודומה לו לא תאהו (דברים, ה, יח) ויאתו הכהנים (מ"ב, יב, ט), נשפי אויתך בלילה (ישעיהו, כו, ט), אזה למושב לו (תהלים, קלב, יג), ויתאו המלך יפיק (שם, מה, יב), וכל דומיהם. ועיין זוה"ק (אחרי מות, סג, ע"א) נשפי בלילה אויתך, אף רוחי בקרבי אשחרך, וכו', הכי תאנא, קב"ה הוא ורוחה ונפשא בכל, וישראל אמר נפשי רוחי אמת, בגין כך אויתך לאתדeka בר, ואשחרך לבקש רעותך.

כתר - אויב

כתיב (דברים, לב, מב) מראש פרעות אויב. ובתרגומים, לאעדאה כתرين מריש סנהה ובעל דבבא. ועיין אמרת (ויחי, תרפ"ט, ד"ה ויאמר) וז"ל, איתא בגמ' (סוטה, יג, ע"א) ויבאו עד גרש האטד, מלמד שהקייפוהו כתרים לארון של יעקב, וכו', והיינו שהקייפוהו כתرين, שהכתرين מתבטלו אל קדושה, וזש"כ מראש פרעות אויב, ובתרגומים לאעדאה כתرين מריש סנהה ובעל דבבא, עכ"ל. ועיי"ש, תרפ"ד, כ"א, ועוד. ועוד. רצון. ואמרו (תנחותמא, בשלח, טו) כשהן עושים רצונו ה' ילחם לכם, אין עושים רצונו ויהפוך להם לאויב (ישעה, סג, י). ועיין ליקוטי צמח צדק ערך אויב. ועוד. כתר - פלא עליון. וכאשר ישנו אויב נעשה פלילים, כמ"ש (דברים, לב, לא) ואויבנו פלילים.

כתר - אויל

שורש לכל י"ס. ועיין מזרחי (במדבר, יב, יא) וז"ל, שורש אויל, אויל. וכןף לו אותן י', שהוא אויל בכל מדרגת עשרה, עכ"ל. ועיין ערך קטן חכמה. שהיא בחינת יוד"ד, כנודע.

כתר - אולם

פתחו של אולם גובהו ארבעים אמה, ורוחבו עשרים אמות (ריש עירובין). והיינו עשרים גימטר' כתר כנודע. ורוחבו כתר אחד, עשרים אמה, וגובהו ב' כתרים, ארבעים

אמה. ואורכו עשרים. עיין משכני עליון בהרחבה. ועיין ערך קטן אמא. ועיין שושן סודות (אות תקס) וז"ל, ואולם גבוח כ', כנגד י"ס (אור ישך וחוזר), ואם תכפיל בז' יعلו שביעים טפחים, והרמז לשבעים שרים, עכ"ל.

apter - אוז

בחינת חק, שלמעלה מטעם ודעת, כמ"ש חוקה חקקתי ואין לך רשות להרהר אחרת. וכתיב (ישעה, י, א) הווי החקקים החקקי און. ועוד.apter, רצון, ובסוד כללות הփכים, רצון ואונס יהדיו. ועיין רש"י (איוב, ב, י. ועוד מקומות) אונו, כח אונסו. ועיין כתבי רם"מ משקלוב (רזה דמהימנתא, דף נא) וז"ל, ומהשבות און, בסוד שורש ההיקוד הכלול באל"ף, עכ"ל.

סוד פלא עליון. ועיין עץ חיים (שער הארות זוז', פ"ז) לא פעלתי און, ר"ת פלא, עיי"ש. ועיין תולדות יעקב יוסף (נה, ג) בשם הבعش"ט, וז"ל, אחרי שידע האדם שאלופו של עולם הוא בכל תנועה, אז יתפרדו כל פועל און, עכ"ל. וכתיב (דה"י, א, ח, יב) ובני אלף (אלף-על) עבר ומשעם ושמיר, הוא בנה את אונו.

apter - אופן

עיין משך חכמה (בראשית, א, א) וז"ל, נסbir סוד המוחין, כי המחשבה וההסכם מאיין סוף לברוא מציאות גבולי, וגם זה יתכן לבלי גבול ב"אופנים" אין מספר, זה נקראAPTER כתר (כי סוד הכתר כולל פנים, עיין ערך קטן עתיק). ולכך נקרא אין, שעדיין בזה אין גבול והוא נעלם בהשגת שום נמצא. ואח"כ כשהבהיר לעשות גבול מן הגבולים, אשר לבלי תכילת, כי זה נקרא חכמה, כח-מה. וכשהבהיר בגבול זה אשר המציא הנמצאים (שהוא בחינת אופן אחד בלבד) כפי מה שהוא בינה דמיינה אתبني עלמא, עיי"ש. ועיין חגיגה (יג, ע"ב) והנה אופן אחד בארץ וגוי' במתניתא תנא, סנדלפון שלו, הגבואה מחברו מהלך חמיש מאות שנה, ועומד אחורי המרכבה וקשר כתירים לקונו. ועיין ראב"ד (ספר, פ"א, מ"ב) וז"ל, והאופנים בעין אופני העגלה, ר"ל זר מקיף מתחת לכיסא, עכ"ל.

כתר - אוצר

רצון. ואמרו (ב"ב, כה, ע"ב) ואמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא, מיום שחרב ביהמ"ק אין הגשמיים יורדין מאוצר טוב, שנאמר יפתח לך' את אוצרו הטוב, בזמן שישראל עושים רצונו של מקום (כתה' - רצון), וישראל שרוין על אדמתם (אדמה' - מלכות) גשמיים יורדין מאוצר טוב, בזמן שאין ישראל שרוין על אדמתם, אין גשמיים יורדין מאוצר טוב.

ועוד. ניקודו קمز. ועיין אונקלוס (בראשית, מא, מו) לключиים: מקمز לאוצר. ויש אוצר שלבסוף נפתח (עיין ערך קטן חכמה), ויש אוצר סתום. עיין ילקוט ראוני (תולדות, אות סב) מכל האוצרות החתוםים שאינם עתידיים להפתעת הוא ראש פתנים, נשאר במדרגת כתר.

כתר - אור

עיין גרא' (תיקונים, תיקון ע', קלט, ע"א) אור הגנו' שהוא בחינת כתר, שזהו עין לא ראתה, שכתר הוא כ', למעלה מעשרים שהעין אינה שליטה שנקרה אין.

ועוד. בחינת א' של אור. וכאשר ח'ו' נעשה קלקלול הנפק אל"ף לאפל. ובעומק אוכם הוא, כתר, ככלפי עילית כל העילות. ובערך אין סוף הכתר כולם אפלה. ועל בחינה שעל הראש כתיב (איוב, כט, ג) בהלו נרו עלי ראשי לאورو אלך חזק. ועייןراب"ד (הקדמה לספ"י, במנין ל"ב נתיבות פליות חכמה) וז"ל, הנתיב ה"א נקרא שכל מופלא (כ"ע) והוא אור מושכל קדמון, והוא כבוד ראשון אשר אין בריה יכולה לעמוד על מציאותו, עכ"ל. ונודע שהכתר יש בו "תוך" עמודי אור. עיין רמ"ק (ספ"י, פ"ב), ועוד רבות בדברי רבותינו. וכן ג'פ אור, גימט' כתר, כנודע.

כתר - אות

עיין גרא' (תיקונים, תיקון כא) וז"ל, הא נקודה אותן ברית דהיא תחת בעלה, ואח"ב כשבאו האבות והעלו הנקודה, כתר על ראשייהם בג' כתרים, כתר כהונה וככו', עכ"ל. ועייניש תיקונים (סב, ע"ב) ואיהי אותן תפילין, אותן שבת, אותן ברית, ואיהו כתר כהונה וכתר מלכות. ועייניש (עה, ע"א) והαι נקודה איהי אותן דשבת, אותן דיוט', אותן דתפילין, אותן דברית מילה, "עטרת" ברית, תגא בס"ת קריין לה, כתרא בראש כל

צדיק. וענינו רצון, כמ"ש בעיון תפלה (ד"ה ולטיפות) וז"ל, אותן, הוא מן "יאות לנו" שענינו התרצות. ותרגום יאותו, טפסו. וכן "אל טובא", מתרגם אל הטפס, וכו', ענין רצוי הנפש לקבל עליה כל הציורים, עכ"ל.

כתר - אז

כתב בספר הקנה, וז"ל, כתר במספר קטן עולה אז. וכן כתר רצון, בהינת אבה, גימט' אז. וכן אז במילוי עולה חפץ, עכ"ל.
וועוד. כתר - כרת. וכתיב (ישעה, יד, ח) מאז שכבת לא יעלה הכרות.

כתר - אזוב

עיין זוה"ק (שמות, לה, ע"ב) אמר רבי יוסף, כל שוקי מצרים מלין טעון הו, ובכל ביתא וביתא הוו שכיח זנים דמתקרין בחרשיהם כתרין תתאיין דלתתא ומתערין רוח מסבא בגויהו, ועל דא אגדת אזוב.

וועוד איכה שם אזובג"ה (ازוב, נה) והוא בכתר (עיין אויר יקר, אחרי, כד, צח). ועיין אמריו נועם (מצידע) שנחליך, אזוב-גה, לשון גואה, עיי"ש. ועיין עטרת ישועה (אחרי מות). ועיין קהילת יעקב (עדך אזוב) וז"ל, אזוב (חסר וא"ז) א - כתר. ז - רמווז לז' ספירות הבניין. ב. - רמווז לשני ההי"ן, או לחכמה ובינה, מגיד מישרים בא. וציריך עיון מה שכחב דבר' רומו לשני ההי"ן הלא ה' תהאה נכלל בז' שעמה שהם ז' ימי הבניין. אך מי שיעד דרכו שמחליך בין מלכות דספראן עילאיין ובין מטרוניתא מובן זה, עכ"ל.

כתר - אז

בקלקול מתחפה כתר לכרת כנודע. וכתיב (תהלים, מ, ז) זבח ומנחה לא חפצת, אזנים "כרת" לי, עולה וחטא לא שאלת. ועיין ביאור קריה באזנים באילימה (מעין ד', עין שימוש, תמר ג', פרקים יד-טו. ואד"ז, רצד, ע"ב).

וועוד. רצון. וכתיב (משל, יא, א) מאזני מרמה תועבת ה' ואבן שלמה רצונו. דבר והיפוכו, ודוו"ק.

וועוד. עיין עז חיים (ש"ה, פ"א, מ"ת) וז"ל, והנה עיקר הנקודות הם מאורחות עינים,

וכתר שבhem לוקח האורות והכלים בבחינת אוזן הנכליות שם, עכ"ל. ועיי"ש (ש"ח, פ"ב, מ"ת. ופ"ו, מ"ת). ועיין קהילת יעקב (עדך אוזן) שביאר כיצד אוזן בבחינת כתר.

כתר - אзор

א-azor. זר - כתר. עיין מהברת מנחם (עדך אוז) וז"ל, אazor ולא ידעתני (ישעיהו, מה, ה), אзор חיל (ש"א, ב, ד), אзор נא כגבר חליציך (איוב, לח, ג), כאשר ידבק האзор (ירמיהו, יג, יא), ותאזורני חיל (תהלים, יח, מ). מצאו הפוטרים ותזרוני חיל (ש"ב, כד, מ), וסבירו שהמילה גרוועט אל"ף והמליה סדורה כמשפט, אך בהיות ותאזורני מגזרת אзор, ותזרוני מגזרת זר זהב (שמות, סה, יא), ונמצאו המילים שלמות והענין אחר, עכ"ל. והרי שדבר זה שנוי במחולקת. ובשליחות (ליום ד' של עשי"ת) ומיא אзор זר לזר. ובקלוקול כתיב (יהוקאל, כג, לו) חgoriy אзор, סrhochi טבולים. ופירש"י, יתרי כובעים גדולים. כובע בבחינת כתר לראשו.

כתר - אחד

איתא (ויה"ק, תיקונים, תיקון מ"ד, פב, ע"א) "כי אחד קראתיו", כಗונא דעשרה ספירות דאיןון, א - כתר עלאה. ח - תמנニア ספרין מהכמה עד צדייק. ד - מלכותא קדישא. ועוד איתא שם (תיקונים, תיקון ע, קלד, ע"ב) יהיה ה' אחד ושמו אחד, כתר עלאה. ובראב"ד (ספ"י, פ"א, מ"ז) "ולפנֵי אֶחָד" - כ"ע, "מה אתה סופר". ועיין של"ה (תולדות אדם, בית ישראל, יא) וז"ל, אדם עולה במספר קטן תשע, כי אדם לא בא בסוד יחידה מצד כתר המעליה העליונה העשירית. וזהו אדם אחד מאלף לא מצאתי (קהילת, ז, כח) אל תקרי מאלף בסגול, אלא אל"ף שהיה חסר, עכ"ל.

ועוד. עיין ספר הפליאה (ד"ה ויאמר אלקים ויאמר הוא) וז"ל, הג' ראשונות שם כתר חכמה ובינה הם ראש אחד, עכ"ל. ועיין מאירת עיניים (הקדמה) וז"ל, שלושתם אחד יהוד אמיתי גמור, עכ"ל. ועיין שעריו צדק (ש"ה) וז"ל, ג' ספירות ראשונות מתחדשות ביחד והוא כח"ב, וכן חג"ת, וכן נה"י, עכ"ל. ויש אחדות מצד הקווים, כדתי"ם, חח"ן, בג"ה, כנודע. ועיין אדם ישר (דרوش ז"א על מתכונתו) וז"ל, ג"ר חשובות כאחד, עכ"ל. ועיין עץ חיים, שער מוחין דז"א.

כתר - אחז

כתר מלשון כוורתת, אור סובב, וע"ז אוחז מה שבתוכו. והוא על דרך מה שכותוב (בדاشית, לד, י) והארץ תהיה לפניכם, שבו וסחרוה והאחזו בה. סחרוה לשון סוחר, סוחר סוחר, סביב, וע"כ וסחרוה סביב, והאחזו בה, שע"י הסיבוב אוחז מה שבתוכו.

כתר - אהלמה

מלשון חלום. עיין תיקוני זזה"ק (תיקון ע, קכת ע"ב) לשם שבבו ואחלמה, וביה ונחלמה חלום. ובaban עזרא (שמות כה, ט) שכל מי שהבן ההייא באצבעו לעולם יראה החלומות. ועין ספר האמונה והבטחות לרמב"ן (פ"ה, ד"ה העניין אחר). ומהות החלום גילוי המדמה ששורשו בכתר, כ - כה המדמה, אדמה לעליון. כתר מדמה עצמו לעולם שלמעלה ממנו שורשו בשליש תחתון של ת"ת העליון. ועין בספר הניקוד להר"י גוטלילייא שכותב כן.

כתר - אחר

כתר - כרת. וכתיב (דברים ז, ט) וידעת כי ה' אלקייך הוא האלקים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבו ולשמורי מצותיו לאף דור (בחינת אלף - כתר), ומשלים לשנאיו אל פניו להאבידו (היינו להאביד בשנים ולגלוות אחוריים - כרת) לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו. ושורש הארץ פב"פ מן הכתיר ונמשך לא"א ולזוזן מבואר בעז חיים. ובקלוקול כתיב "נזרו אחר" לשון נזר - כתר. עיין עץ חיים (שער לד, פ"א, מ"ב) נזרו אחר, כי תמיד כישראל חוטאין למטה, אז חוזרים זוזן להיות אב"א.

ועוד. בעולם העוקדים קבלה החכמה (וכן הספירות למטה) דרך אחורי הכתיר. עיין עץ חיים (שער ו, פ"ז, מ"ת) וז"ל, כאשר אור הכתיר מסתלק ועולה והופך פניו למעלה כנגד המאצליל, ואחורייו למטה כנגד החכמה, הנה אז החכמה מקבלת אור חזק ההוא הנמשך מן המאצליל ע"י אחר אחד בלבד שהוא אחורי הכתיר, עכ"ל. וע"י"ש כל סוגיות עוקדים, שהוא מדרגת כתר, סוד אור חזק, אור אחר. ושם (ש"ז, פ"א) הכתיר עם החכמה יהיה פב"פ (כאשר מתי בחכמה) כי הכתיר עם האור העליון הם אחר בآخر.

כתר - אט

כנ"ל פעמים אינו נמנה עם הקומה, והקומה נחלקת לכתר - א, וט"ס.

כתר - אטד

כתיב (בראשית, ג, יא) גרען האטד. וברש"י (מסותה, יג, ע"א) כיון שראו כתרו של יוסף תלוי בארוןו של יעקב, עמדו כולן ותלו בו כתיריהם. וכן אטד, קוזץ, בחינת קווצו של יו"ד כנגד כתר.

כתר - אטם

ניקודו קמצץ, קומץ ואוטם כל המדרגות בתוכו. ומצד הקלקול אמרו (ירושלמי, נדה, פ"ג, ה"ב) - גולגלתו אטומה. ועיין רמב"ם (איסורי ביאה, פ"ג, ה"א). וגולגלת בחינת כתר כנודע.

כתר - אטר

כתרים של או"א בגרון דאריך, שהוא בינה. ושם יש חשש שמא יקדים קנה לו שט. אולם ושת קודם הוא בחינת קו שמאל שגובר בשעת אכילה, הנקרא אכילת לחם, לשון מלחמה, עת קרבא. יד החזקה.

וכן אררט לשון ירט כמ"ש שם באור האפליה. ירט לשון יראה ראה נתה, כמ"ש חז"ל. בחינת נתה לצדדים. ועיקר נתה שאינה מתוקנת נתה לצד שמאל. ירט פרשי"י לשון רצון. כי הרצון נוטה לימיון כולו רחמים, אולם רצון - כתר, הנוטה לשמאן נקרא ירט, מלשון רהט, רץ, רצון. א, י, מתחלפים, והרי ירט אותיות אטר.

כתר - אי

כתב הגרא"א (ליקוטי הגרא"א, ז, ב. ז, א. וכן יה"א, ח"ב, לט, ע"ד) "היא בכתר, י" סתוםה מכל הצדדים. עם המילוי יו"ד דומה לא' בצורה. ונעשה מאות יו"ד מילת אי. בחינת אי אפשרי - אי רצוני.

ועיין שיחת מלאכי השרת (הוספות, ד"ה וזהו) זו"ל, רק העלאת פושעי ישראל שהם בחיצוניות דיבוקם רק מצד הכהן, דעת כל פנים שורשם הנעלם ועומק ראייתם טוב, וגם הם כהן יתנו וכו', ומצטרפים להכהן, לכך יש י"א וכו', לכך ראה אז אכתריא"ל, פירוש הכהן, שהכתיר להשם יתרוך בתוקף אהבתו, עכ"ל.

כתר - איד

כתב (משל, כד, כב) כי בהתאם מקום אידם. כי הארת הכהן מكيف רחוק, וכאשר בא, בא בבאת אחת, ולא בסדר הדרגה של מקיפי צל"ם, כנודע. זהו פתאום. ומצד התקיון הארת כתר, הארת משיח, בהתאם יבוא האדון אל היכלו, היפך איד, אדון. וזה גופא שהארת אדין של ישראל נהפכה לאיד של עכו"ם. והיפך מדרגת בהתאם הוא מ"ש בספרי (האזינו, שכ"ה, ד"ה כי קרוב) אמר רבי יוסי, אם מי שנאמר בהם כי קרוב יום אידם, הרי פורענותות ממשמשות וباءות.

כתר - איה

כתב (שופטים, ז, יג) ויש ה' עמנו, ולמה מצאנו כל זאת, ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו. נפלאותיו, פלא, כתר עליון נקרא פלא עליון, ולפיכך יש בו שאלה איה. ובפרטות נאמר (תיקונים, ד, יט, ע"א) א - כתר, י - חכמה, ה - בינה. כל ג"ד מופלאים.

ופעמים לא מונים כתר במניין י"ס, ואזוי נשאלת שאלת איה כתר. כי במקום אור הכהן ייחידה, מתגלת אור החיה, שעורות במקום ראשו שם הכהן.

וזו. כתר, בחרית המtan לי זעיר. וכאשר ממתין שואל איה. ובעומק רק לעת"ל יתגלה ויתנו לך כתר מלוכה. כי השטא אינו גלו, ועליו חל איה בעצם. הכהן שואל איה המלכות, והמלכות שואלת איה הכהן.

כתר - איכה

איכה, איה-כ. עשרים גימ' כתר כנודע. וכן מילה שנייתה לכ' דורות כנ"ל, היא בעטרת היסוד, בחרית כתר, עטרה. כי כה המילה מתקן את היסוד. ולול' תיקון זה ח"ו נעשה פיזור בטיפות היוצאות, וע"י המילה נעשה אחודותם משורש הארת הכהן

ע"י עטרת היסוד, כתר מלכות, נعزيز סופן בתקילתן. וכתיב (בראשית, כט, ח) אשר יאספו כל העדרים, ר"ת איכה. קיבוץ כולם היפך איכה גימ' ל"ג, כנגד לו' כרייתות שעברו עליהם, כמ"ש (בנסחדרין, קה, ע"א) נעשו כריית ברית של חיבור, אשר יאספו כל העדרים.

כתר - איד

כתר, כ-כתר, בחינת כף, אותן כ' עשרים. עשרים גימ' כתר כנודע, שסוד כף המדמה בכתר. וכתיב (ידמיה, יב, ה) ואיך תתחרר את הסוסים. תתחרר, דימוי אחד לזרלותו. ועוד. כתיב (עובדיה, א, ה) איך נדמיתה. ועוד כתיב (שמות, ל, לח) אשר יעשה כמוות. מדמה, כנ"ל. וכן כתיב (דברים, ג, כד) אשר יעשה כמעשיך, ר"ת איך. וכן כתיב (שמואל, ב, יט, לט) אני עבר מהם, ר"ת איך.

וועוד. כתר, רצון, חפץ. וכתיב (שמואל, ב, טו, כו) לא חפצתי בך, ס"ת איך.

וועוד. כתיב (ויקרא, כז, ב) איש כי יפליא, ר"ת איך, פלא עליון, כתר.

וועוד. כתיב (דברים, ט, ט) אשר כרת ה', ר"ת איך. כרת, אותיות כתר, כנודע.

כתר - איל

יו"ב בחינת כתר כנודע. ונחלקו (יומא, ג, ע"א) רבבי אומר, איל אחד הוא האמור כאן הוא האמור בפרשת פקודים, רבבי אליעזר ברבי שמעון אומר, שני אילים הם, אחד האמור כאן ואחד האמור בחומש הפקודים וכו', חד לחובת היום (כתר), חד למושפין (בחינת יסוד, יוסף).

וועוד. איל נזיר. נזיר כתר בראשו. ועינן רש"י (יחזקאל, מ, טז, ד"ה ואל) כותרות בראש האיל, היה עשוי כמיון כותרת דומה לדקל.

וועוד. כתר, רצון, לשון ריצה. וזש"ב (בראשית, מט, כא) נפתח איליה שלוחה, ופירש"י זו בקעת גינוסר שהיא קללה לבשל פרותיה כאילה זו שקללה לרווץ. ריצה, רצון, כמ"ש בדעת זקנים (ויחי, מט, כא, ד"ה הנתן) ארץ נפתחה היא ארץ רצון.

וועוד. כתיב בספר ברית כהונת עולם (סוכת שלום, פ"ז) וז"ל, י"ג מידות של רחמים

גימ' ג' אלףים ר"י, עכ"ל. וכן ענינו, וירא והנה איל אחר עד סוף הפסוק גימ' שווה.

apter - אימה

היפוך כתר - כרת. כי הכהר הוא כה שמחבר את כללות ישראל ייחדיו. בחינת כתר מלך שע"י המלך מצורף את כולם. ועיין מהר"ל (*נתיבות עולם, נתיב הCESS, פ"ב, ד"ה* בפרק קמא) ווז"ל, אמר רב יהודה אמר رب, כל פרנס שמטיל אימה יתרה על הציבור שלא לש"ש וכו', כי גם פרנס המטיל אימה יתרה על הציבור הוא פורש מן הציבור ואינו נכלל הציבור, עכ"ל. ואצלו נתהפך כתר לכרת. כי צבור ר"ת צדיקים בינויים ורשעים כנודע. אולם חייב כרת אינו נכלל בהם, כי נכרת בשורשו.

ועוד. כתר כסוי הראש. ואמרו (שבת, קנו, ע"ב) כס רישיך, כי היכי דתיהו עלייך אמתא דשמייא.

apter - אין

כתיב (בראשית, כט, ד) ויאמר להם יעקב, אחיכי מאיין אתם. מאיין - בא משורש אין, בחינת דעת מאיין באת, מטפה. בחינת והחכמה מאיין תמצא, כתר. מדרגת אין. ועיין זוה"ק (תיקונים, תיקון ע, קמ"ע ע"א) אי"ז, א - כתר עללה. י - חכמה. ז - בינה. וכן שם (תיקון מב, פא, ע"ב) הוא אמון מופלא ומכוסה דאייהו אין כליל תלת ספרין. א - כתר. י - חכמה. ז - בינה. ועיין של"ה הק' (*תורה אור, כא*) ווז"ל, כי שם אין בכתר לא יצדך בפשיטותו אלא בהצטרפותה לחכמה ולבינה וכו' שאין השגה לתחתונים בה כלל, לא יתחייב בה שום השגה בבחינתו אל המاذיל אלא בבחינתו אל הנצלל, שהוא שיתופו עם החכמה והבינה, נקרא אי"ז, עכ"ל. ועיין ליקוטי הגר"א (א"ב, א) י', כוללת י"ג אותיות שאחריה, חכמה, משפייע לבינה י"ג תיקונים. ז, בינה, כוללת ט שאחריה, משפייע ליז"א ט' תיקונים. א, כתר, כולל שניהם כל אותיות שאחריה לך בו כ"ב תיקונים. ועיין פע"ח (שער השבת, פ"ג) שהחינת אין נקרא כ'. בחינת עשרים גימ' כתר.

apter - איש - אישון

חכמה, אור, תורה אור, חכמת אדם תאיר פניו. לעומת כתר, חסר, ישת חשן סתרו. וכן בחינת כתר עליון אוכם הוא לפני עילית העילות. וכתיב (שמות, י, כג) לא

ראו איש את אחיו. מכח גילוי כתר עליוון שהחשיך הכל. ועוד. כתיב (שמות, לד, ד) ולא שתו איש עדיו עליו. עדיו - כתרו.

כתר - אכזר

סוד אמונה ותמיינות בכתר. ועיין שעורי אורה (ש"ה) וז"ל, הוצר תמים פועלו (דברים, לב, ד) ופירוש הפסוק כך הוא, הוצר הגוזר הדין בחזקה, איןנו עושה באכזריות, אינו גוזר את הדין, אלא תמים פועלו, אלא הדין שגורם קודם לכך נתיעץ בשתי המדנות חסד ודין, וזהו תמים פועלו, כי לשון תמים הוא סוד שני דברים, והוא כאילו אמר תאומים, וכו', למטה (ת"ת) תאומים, למעלה (כתר) תמים, וכו', הכל כונה אחת, עכ"ל.

وعיין עמק המלך (שער ה, פס"ג) וז"ל, וזהו כרת וכו', והממונה על הדחיה הזאת הוא אכזרי הנקרא כרתייא"ל (היפך כתרייא"ל) אשר הוא כתר של ספירת הטומאה, כי הפוך כתר תמצא כרת, עכ"ל. והבן שכל מיתה שורשה אכזריות וכרת עולה על כולנה.

כתר - אכל

ח"ז בקהלול מתחפה כתר לכרת. וכתיב (שמות, יב, יט) כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל.

כתר - אל

עיין פע"ח (שער העמידה, פ"ב) וז"ל, אל עליון נקרא כתר, בבחינת כתר ליעקב וכתר לרחל היוצא מת"ת דז"א עליהם, עכ"ל.

כתר - אלגבייש

כתב בספר הפליהה (ד"ה לא יתן סגר) וז"ל, ראמות וגביש אל החכמה הייש להם ערך בכתר עליון, לא יזכיר, כי בזה המעלה אסור לחקור האמת. וכו', ראמות, ר"ל רוממותו של כתר עליון אין דורש ואין מבקש רשאי לחשב שם, עכ"ל. והבן, אלגבייש בגימט' רצון, בבחינת כתר.

apter - אלה

apterאות כרת, כנודע. ועיין פענה רוז (דברים, ד"ה ובעיר הבירה) וז"ל, אלה רמז על ל"ו מסכתות, ל"ו כריתות, ל"ו טפחים שבולוחות, ל"ו ברכות של תפלה ביום דהינו שחרית ומנחה, ואילו ערבית אין לה קבע, ל"ו צדיקים שבכל דור, הר"ר אליעזר, עכ"ל. ועיין ערב נחל (בהר, דרשו ג, ד"ה ויש) וז"ל, אלה סוד ל"ו, סוד גדולות שהוא רחמים גמורים, עכ"ל. ובסודapter כללות ההפכים אמרו (יבמות, כא, ע"א) אל קשה, ואלה קשה מלא. והרי מחד אלה רחמים, ומайдך קשה - דין.

apter - אלון

השתא אלה ואלון י"א שאינם עושים פירות (עיין ערך קטן יסוד), אולם לעת"ל אמרו (כתובות, קיב, ע"ב) עתידיין כל אילני סרק שבאי שיטענו פירות. והבן שהשתא אור הapter אינו מאיר בשלמות, אולם לעת"ל שיתקיים ויתנו לךapter מלוכה, יאיר בשלמות. ואלה ואלון נקראים כן מלשון אילן שהם מקור לכל האילנות. והשתא המקור אינו מגלה פירות. ודבר זה נתגלה באברהם שתחילתה היה עקר ואח"כ נפקד, שנחפה מסרק לעושה פירות. ושורש רפואתו בזמן מילתו שאז נתבשר על לידת יצחק שהוא עיקר ההולדה (אע"פ שכבר נולד ישמعال קודם לנו). ועיין דגל מהנה אפרים (יידא) וז"ל, נמצא, אילני הוא aptoות אל-נא, וממרא גימ' רפואי, ווז"כ וירא אליו ה' כאל נא רפואי, ואז נרפא מעקרתו רפואי גמור ונתבשר על לידת יצחק, עכ"ל.

apter - אלוף

אמרו (סנהדרין, צט, ע"ב) וכל אלוף מלכותא بلا תגה. ועיין זהה"ק (ויקרא, יב, ע"א) תה' כל מאן דאומי בשמא קדישא לשקרא כאילו פריש אימה מארחה לעילא, וכתרין קדשין לא מתישב בדוכתייה כמה דעת אמר, ונרגן מפריד אלוף (ועיין פרדס, כג, א, ערך אלוף).

ועוד.apter כללות ההפכים. ועיין פענה רוז (ויקרא) וז"ל, והנה אלוף הוא כינוי אליו ית', וכו', וכן למספר גדול שהוא אלף ואלפי אלפיים, וכן למספר קטן כי האלף הוא אחת במספר כדאית aptoות דר"ע, עכ"ל.

וכן הוא כינוי לבהמה גסה, "באין אלפיים אבוס". וכן לבהמה דקה, "ככbesch אלוף".

ואמרו (אבות, פ"ו) שדוד קראו לאחיתופל רבו ואלופו אע"פ שלא למד ממן אלא ב' דברים. וביארו, שלמד לראות בכל דבר דבר והיפכו. זהו שני דברים. ועיין מגן דוד (אות א) וז"ל, כי הכהר אל"ף וגadol לכל שאר הכוחות, והוא מקיף את כולם, עכ"ל. ועיין ספר הליקוטים (ייצא, פל"ו) שקורא לי"א אלופיים י"א כתрин דעתומה.

כתר - אלוקים

חשךDKDOSHA, בהינת ישת חשך סתרו, למעלה מהחכמה, תורה אור, חכמת אדם תאיר פניו. ועיין זהה"ק (בראשית, טז, ע"א) חשך עליה שריא שם אלהים. ועיין גרא"א (יח"א, ח"ב, לט, ע"ד) אלהים, מתחיל בא' כשאר השמות המתחללים בא' שבם ראשיהם, שאליהים הוא כתר בשמות הנפרדים. ועיין בדבריו (ח"ז, ת"ל, פב, ע"א) שם אלהים מורכב, מימין "אל" המAIR, בשמאל "הIM", מימן הוא חשך, והוא אור במים. וזהו צרווף של אלהים, איה-מלך. איה - חשך, מ"ל - גילוי - אור.

כתר - אליו

עיין עקיידת יצחק (שער לח) וז"ל, שאע"פ שאין משתמש בכתרו של מלך, מ"מ כעין מרדכי שלבש כתר המלך כן אליו כביכול משתמש בכתרו של מקום, עיי"ש. ועוד. עיין מגן דוד (אות ו) וז"ל, זכרתי את בריתי יעקב מלא בוא"ז, כי הווא"ז שומרה רחמים ניטלה מאליו (ונעשה אליה) ונתנה ליעקב, עכ"ל. והבן שהנותל הוא הכתר שע"י שחזר לשורש הרחמים ניטל מאליו וחזר ומתפשט ליעקב.

כתר - אליל

רצון. ועיין רשות הירש (קדושים, יט, ז) וז"ל, אל תפנו אל האלילים, לא הרי "לא" כהרי "אל". "לא" נגזר משורש "לאה", שמשמעותו: להיות עייף, אין אונים ואין כח. "לא" מציין אפוא את השילילה דרך כלל - אף שלילת ההוויה. כנגד זה "אל" - הנגזר משורש "אלל" - מציין רק שלילה מבחינת הרצון והחוובה וכו'. "אלל" מציין אפוא את מושג המניעה, ומכאן "אללי": ביטוי CAB על שאיפות שהגשתן נמנעה. כך: "אם - רשותי אליו לוי" (איוב, י, טו) - מילולית: אם עברתי על רצון ה', לא אוכל לצפות שיתמלא רצוני, אלא ימנע ממני להגשים שאיפה. עתה אלילים הם כוחות

מוניים. והרי כאן מושג האל של עובדי עבודה זרה; כי האלים הם כוחות העוניים את האדם וצוררים את הצלחת שאיפותו. כשהאדם משליך את י�בו על עצמו, הרי הוא חש בכל מקום את קצה גבול יכולתו; בכל מקום הוא נלחם עם כוחות עליונים כדי להגשים את שאיפותיו ורצונותיו: עליו להיות עם או להתחנף להם למען יענו בקשותיו. השקפה זו וצורך זה הובילו יותר מן הכל את אלוהי האלים ואת פולחנם, עכ"ל.

כתר - אלמוני

פלא עליון. והנהaicא פלוני, מכוסה ונעלם, לשון כי יפלא (דברים, יז, ח), היפלא מה' דבר (בראשית, יח, יד). ואicא אלמוני, אלמוני מבלי שם (לשון רשי', רות, ד, א). ואicא פלמוני (דניאל, ח, יג). ופרש"י שם, הרי תיבת זו כשתים, לפלוני ואלמוני. ופלוני בראשית, ואלמוני באחרית. כמ"ש בזזה"ק (זהר חדש, רות, מה, ע"ב) פלוני, מכוסה גנוו מיום אחדtri עולם. אלמוני, דהא עד קץ הימין שכיבת לארעה, כדין הוא אלמוני. ולפ"ז פלמוני, איחוד העולם של רישא וסיפה. ועין ריקאנטי (בראשית, ג, יב) וז"ל, וקרווא פלוני כי הוא האור הגנוו (שנגןן בראשית), גם קראו אלמוני מיום גלות השכינה, בחינת אחרת, עכ"ל.

כתר - אלמן - אלמנה

עין מצת שימושים (שער התפילין) וז"ל, טוב למיתב טן דו מלימתב ארמלו. ר"ל, שיתור היא מרוצה לישב עם ט"ז דו, דהינו ב"פ ט"ז שם בזروع זעיר (ע"י"ש), אע"פ שאין לה אלא נקודת הכתר שלה, ואין לה פרצוף שלם, ואז נקרא אדני, מלישב אלמנה בסוד האחורים של זעיר אע"פ שיש לה פרצוף שלם והיא בסוד אדני בריבוע שגימת' "אלמנה", עכ"ל.

כתר - אל"ף

עין תיקוני זוהר (ת"ה, ובביאור הגר"א שם) אל"ף נקראת הכתר, כי היא שורש כל הספרות. קווץ עליונה של א', כתר. י"ד חכמה סתומה בבינה. וא"ו, ת"ת. י"ד התחthon, מלכות. ועין בבייארו (لتיקון ע, קלח, ע"א) שכתב, אלף מורה על ג"ר עילאן של כתר. א - אמון, מו"ס. ב - אלף, פלא, מופלא, אוירא עילאה. ג - אלף מכוסה

שהוא יותר נסתר מכל הנסתורים, רدل"א. (ועיין ליקוטי הגר"א, א-ב, א). ועיין ליקוטי הגר"א (ד, ב, ה) אלף, אי"ק, סודו כולל כל הפרצופים בכתיריהם, ראשי יחידות, עשרות, מאות. ועיין רמ"ק (פלדס דימונים, כו, ג) וז"ל, עיקרה בכתיר עם הצליפות שני המdots, חכמה ובינה, עי"ש.

וזו. כתיר ניקודו קمز. ועיין שו"ת גינט ורדים (אה"ע, כלל א, סימן ז) וז"ל, שכחטו המדקדקים שככל קمز ראוי להכתב אחורי אות אלף להורות על ההרחה, לפי שהקמצ' היא תנואה גדולה בעלת ההרחה, עכ"ל. ועיין שו"ת נשמת חיים (סימן קס). ושוו"ת זואת ליהודה (אה"ע, סימן יט).

כתיר - אלף

גלגולת. ועיין גרא"א (ליקוטים, קצב, א, ב) אלף הרים שורשם בחיוורתא, אלף יארים שורשם בנימין. ואלף עלמין דחתימיין בעזקתה שורשם במוס' שהוא עזקתה.

כתיר - אלף

איתא ברשי"י (סוטה, ט, ע"ב) ותאלצחו, לשון דוחק ומצוקה. מצוקה, שורש מצק, אותיות קמצ', ניקוד הכתיר כנודע. כי כל מצוקה היא בבחינת קמיצת הדבר.

כתיר - אם

אמרו (זה"ק, פנחים, רנה, ע"א, רע"מ) הו"ה בחכמה יסד ארץ,ABA יסד ברתא. אמרהعلاה עטרה על ו' דאייהו ברא. שאמא נעשית כתיר לו"א, כנודע שמית"ת של אמרה נעשה כתיר לו"א. ועיין עץ חיים (שכ"ג, פ"ב, מ"ת) וז"ל, מבחינת אמרה הנקרא אה"ה נעשה כתיר דז"א, עכ"ל.

כתיר - אמרה

עיין גרא"א (תיקונים, תיקון ע') ובאמה העשרה אלפיים הם של עשרות, וכו', ר"ל בכתר. (ועיין ערך קטן שעשרות). ועיין אדר' במרום (ח"א, קוצין דישער תליין בתקוני) וז"ל, הנה ריז"ל אמרו, כי אדה"ר מן הארץ ועד הרקיע היה, וכיוון שחטא הניח הקב"ה עליו ומיעטו והעמידו על מהה אמרה (זה"א, נג, ב), וסוד העניין הוא, כי באמת קומת אדם

מצד עצמו הוא מאה אמה, בסוד עשר ספירות, אלא שבהתפשטותה בההתפשטות פרטיה, אז נעשה מהלך ת'ק שנה, וסוד זה הוא סוד היד שהיא כ"פ אחת ומתרשת לה' אצבעות, והכ"פ הוא מאה, ושם הוא מאה אמה, עכ"ל. והבן שבסוד ספירות י"ס, בסוד פרצופים ה"פ. ומוכפלים זב"ז.

apter - אמונה

apter - פלא. וכתיב (ישעה, כה, א) כי עשית פלא, עצות מרחוק אמונה אמן. עצות שבאו מן הapter.

וועוד.apter - רצון. וכתיב (משל, יב, כג) ועשוי אמונה רצונו. ואמרו (מדרש משל, יב, כא) זה שנושא ונוטן באמונה. (עיין ערך קטן נפש). ואמרו (זה"ק, בהר, קי, ע"ב) ורעה אמונה, הוイ דבר לה בכל רעונך.

وعיין פירוש הר"ם בוטריל (ספר, פ"ב) וז"ל, apter עליוון הנעלם הנקרא אמן, פירוש אב האמונה שמכחו האמונה נאצלת. ושורש דבריו בספר העיון לרבי חמאי גאון.

apter - אמלל

קמץ בapter, ופתח בחכמה, כנודע. ועיין בספר מנהת שי (תהלים, ו, ג) וז"ל, אמלל, בספר אחד כ"י, הלמ"ד בקמ"ץ, ובשאר ספרים בפתח, וככ"ב ז' עזרא, וככ"כ רד"ק בפירושו, וגם בשארים כתוב שמצו פتوח ברוב הספרים, וכן ראוי כפי המסורת, עכ"ל.

apter - אמן

רצון. וכתיב (משל, יב, כג) ועשוי אמונה רצונו.

وعיין ספר העיון לרבי חמאי גאון (מהדורא ב, במחצתו) וז"ל, וממנו יוצאים כל הנאצלים מפליאות האחדות, וכל הכוחות המתגלים מסתר עליוון הנקרא אמן, פירוש שמננו נמשך כח קיום הנקרא אב האמונה שמכחו האמונה נאצלת, עכ"ל. ועיין בראב"ד (הקדמה לספ"י) שישדר את ל"ב נתיבות פליות חכמה שכותב וז"ל, הנתיב הג' נקרא שכל מקודש, והוא יסוד החכמה הקדומה הנקרא אמונה אמן

ושרשיה אמן, והוא אב האמונה שמכחו האמונה נאצלת, עכ"ל.
ועוד. עיין רקאנטי (וארא) האלף רומז למה שאינו המחשבה משותת, מ"מ פתוחה,
יפתח לך את אצרו הטוב. נו"ן פשיטה, כוללת זו". ועיין שושן סודות (סוד קדיש)
וז"ל, אמן, א - כתר. מ - ת"ת. ו - מלכות, עכ"ל.

כתר - אמץ

ניקוד קمز, לשון קמיצחה, סיתום, היຟ חכמה, פתח, את פתח לו. ועיין אנרא
דכליה (תולדות) זז"ל, היה לו לומר יאמץ בפתח, ובכאן הוא קمز, וכו', רמז כאשר
יזקוף הקטן הינו יעקב, זkipתו בקמיצות (ככיוול כאילו הוא בקמצנות), שלא ניתן לו
גדלותו בפתואומיות בפעם אחת, רק פעם אחר פעם, עכ"ל.
ועוד. כתר סוד רצון, רצה, אמץ במילוי, אל"ף, מ"מ, צד"י עוללה רצ"ה.

כתר - אמר

"ויאמר", גימט' נור, בחינת כתר. ועיין כתבי הרוב מ"מ משקלוב (ביאור משנהת חסידים,
דף קיח) זז"ל, יום ליום יביע אמ"ר, אור, מים, רקייע, גימט' אכתראי"ל י"ה, עכ"ל.
ועוד. עיי"ש (דף רמה) רקייע הוא סוד הסמ"ך, קכ"ה (גימט' הסמ"ך) דרגין דעתיקיא
(זה"ג, סח, ע"ב) וכו', ה' פעמים רקייע, ה' פעמים קכ"ה, גימט' הכת"ר, שזה מעלה את
ההלכה ברורה בעטרה שערתא לו אמו.

כתר - אמש

עיין פירוש רמ"ק לסת"י (פ"ג, שט"ז) זז"ל, ואולם אלו הרוחניות שהם אמש אינם
מדרגה אחת בלבד, כמו שפירשו בספריות שהם אמ"ש ממא"ש משתלשלין, בעניין
היות כה אמש, כתר חכמה ובינה, וכן בגודלה גבורה ת"ת, וכן בנצח הוד יסוד,
וכן במלכות עצמה. כן עוד ישתלשלו אמ"ש בכיס, ובמלאים, בעניין גבריאל אש,
מייכאל מים, אוריאל או רפאל אויר, וכיווץ, יורדים הדברים עד האבות שמם נברא
העולם, עכ"ל. ותחילת הכל ושורש אל"ף של אמש, בחינת כתר. ועיין זהה"ק (תיקונים,
תיקון סט, קד, ע"ב) ותלת נקודין איננו לקבל אמ"ש, ואיננו חש"ק וכו'. ועיין עז חיים

(ש"ה, פ"ז) ווז"ל, אמ"ש הם ג"ר שהם יסודות אל ז"ת, וכו', וטעם הקדמת א' באם"ש וכו', עיקר הכל ע"י הרוח, עכ"ל. ועיין פרדס רימוניים (ש"ג, פ"א. ש"ט, פ"ג. כז, פ"ג). ואור נערב (ח"ז, א).

ועוד. כתר - רצון. ועיין אוצר עדן הגנו (ח"א, ס"ג) ווז"ל, סוד אמ"ש מרוץ"ה, עי"ש.

כתר - אמת

חפץ - רצון. וכתיב (תהלים, נא, ח) הן אמת חפצת. ובסוד ראש תוך סוף. ראש - כתר. תוך - סוד כותני, תוך-י, נחלקו אם גרי אמת הן. ועיין ספר הגירושין, ווז"ל, תנתן אמת סו) ווז"ל, עתיקה שהוא כתר נקרא אמת, עכ"ל. ועיין ספר הגירושין, ווז"ל, תנתן אמת ליעקב וכו', אמת, א - כתר, מ - בינה, ת - תפארת, עכ"ל. ועיין ספר הפליהה (ד"ה ראה והבן חלק י') ווז"ל, הכתר נקרא ראש, שנאמר ראש דבריך אמת.

כתר - אין - אננה

בחינת אין, ושורש אין-י (ועיין ערך קתן צמצום). ועיין הכתב והקבלה (דברים, כה, ה) ווז"ל, ולפ"ז במילת אין המורה על העדר לא יהיה הפרש בין נכתב בי"ד לנכתב בלבד י"ד, כי גם אם יאמר אין בלבד י"ד יהיה המובן ג"כ שלא ניתן כלל ושיאיר למתחפש אותו שאלת אין הוא וכו', ירצה זה שאין מלאת אין מהוראת העדר המקומן המבורר לכל עד שלא יצטרך לחפש אליה איפה וכו', אבל יהיה מלאת אין מהוראת השאלה והחיפוש בדבר דהינו שצורך לעיין ולהחפש היטב, עכ"ל. והיינו אין - עין (עיין עד קתן עיניהם). ובעומק כתר - אין. העדר. חכמה מאין תמצא, ונקראות אף היא אין מלשון חיפוש, עיון. והוא כתר דחכמה.

כתר - אנוש

עיין ספר הפליהה (ד"ה ראה והבן שליל"ב נתיבות) ווז"ל, לא ידע אנוש ערכה, פירוש אם בא אנושبشر ודם לחקור ולידע מהות החכמה איך היא ערכה בכתר עליון הנקרו אין, לא ידע לשום לה ערך, לפי שבאין לא נתפס שום הבדל ולא שום הווי"ה, עכ"ל.

כתר - אני

סוד אני - אין. עיין זהה (פנחים, רנו, ע"ב). ועיין פע"ח (שער הזמידות, פ"א) זו"ל, הג"ה: מהוudo עד אל נקמות ה' (ר"ת אני) רצ"ה תיבין, עכ"ל. בוחינת כתר - רצון. ועיין עץ חיים (ש"ז, פ"ד, מ"ת. שם"ב, פ"א, מ"ב) זו"ל, ונראה אני שהוא מלכות, ובבוחנת שורש הנצלים אשר בו שהוא בוחינת כתר הוא הראשון ונראה אי"ן שהוא אותןאות אני, עכ"ל. ועיין מגן דוד (אות ת) זו"ל, וכבר ידעת כי אני רמז בשכינה, ולפעמים מלת אני רמז למעלה למעלה, וכן אמרו בספר התקונין על הפסוק ראו עתה כי אני אני הוא, וכו', וכן מלת אני מתחפה לאין, וע"כ סודה למעלה, עכ"ל. ועיין גרא"א (תיקונים, תיקון כא) זו"ל, ואלו ב' יוד"ז הן אני ראשון ואני אחרון, אני אין, בכתיר ומלכות, כאור ישר וכאור חזור, עכ"ל. ועיין שער אורה (שער העשייה). וסוד אין, כתר - א. חכמה - י. בינה - נ. כנודע. ועיין שמן ששון (שער המצות, הקדמה).

כתר - אני

עיין זהה"ק (דברים, רנו, ע"ב) אני מסטרא דכתר, דאייהו אין מאלהינ"ו, אני ביה כ' כתר, וביה אי"ן. ואמרו (תיקונים, תיקון טט, קיא, ע"ב) וכד קרייב לטוורא דסיני נחית א' מן בראשית דאייה אני, ונחית עלה כתר דאינון אהוון דעשרה אמרין. ועיין ציוני (יתרו) שעשה הקובלות של עשרה הדברים לשאר עניינים, זו"ל, שכל - כתר - מה, בראשית - אני, עכ"ל. ועיין רקאנטי (שם). ועיין לימודי אצילות (סוד הצזום, ח"א) זו"ל, כתיב ב"פ אני. אני אריך ערך מצירימה, ואניアルך גם עלה (בראשית, מו, ז), אחד הוא מורה על הכתיר עצמו, והב' מורה על כתר שבכתר, עכ"ל. ועיין מגלה עמודות (ויצא).

כתר - אנס

רצון. וכתייב (אסחד, א, ח) והשתיה כדת אין אונס, כי כן יסד המלך על כל רב ביתו, לעשות כרצון איש ואיש. ובעומק, הכתיר שהוא הרצון העליון הוא אונס את כולם. בבחינת הידיעה של מעלה מן הבחירה.

ועוד. מצח הרצון שבו נמצא הציג. ואמרו (פסחים, טז, ע"ב) על מה הציג "מרצתה", על הדם ועל הבשר ועל החלב שננטמא בין בשוגג בין במזיג בין באונס בין ברצון.

ועוד. אמרו (מגילה,טו,ע"ב) אמרה אסתר: אלי אללי למה עזבתני, שמא אתה דין על שוגג כمزיד, ועל אונס כרצון. ואמרו (כחותות,ט,ע"א) ספק באונס ספק ברצון. ואמרו (שם, נא, ע"ב) תחלה באונס וסופו ברצון. ונחלקו שם אבוח דשモאל ורבה, اي הוה אונס או רצון. ואמרו (ב"ק, כא, ע"ב) תחילתו בפשיעה וסופו באונס, י"א שפטור, והוה כאונס, וילא שחיבר והוה כפשיעה. ואמרו (ב"מ, פג, ע"א) הננו דדרו באגרא ואיתבר משלם פלגא, מ"ט, נפייש לחד וזוטר לתרי, קרוב לאונס וקרוב לפשיעתך.

כתר - אנף

רצון. אנף, כאשר אין מתקיים רצונו. ועיין רש"י (תהלים, ס, ג) זו"ל, אනפת, קצפת עליינו, מעתה תשובב רצונך עליינו.

ועוד. כנגד קווצו של יוז"ד, בחינת קווץ. ואמרו (נדה, לא, ע"א) דרש ר' יוסף, מ"ד אודך ה' כי אනפת بي, ישוב אפק ותנהמני, بماה הכתוב מדבר, בשני בנ"א שיצאו לשchorה, ישב לו קווץ לאחד מהם, התחיל מחרף ומגדף, לימיים שמע שבבעה ספינתו של חבירו בים, התחיל מודה ומשבח, لكن נאמר ישוב אפק ותנהמני (והיינו שמה שנראה קווץ מהthon שורשו בקווץ עליון - קווץ של יוז"ד). והיינו דא"ר אלעזר מ"ד (תהלים, עב, י"ח) עושה נפלאות גדולות לבדו, וברך שם כבוד מלכותו לעולם, אפילו בעל הנס אינו מכיר בנסו. והבן, נפלאות, פלא - אלף, הארת כתר. וזהו "נס", אלף, אלף. גימט' נס.

כתר - אנק

רצון. ועיין רש"י (ויקרא, יא, ל) זו"ל, אנקה - הירצוזן, עכ"ל. לשון רצון. אנק, במילוי, אלף נו"ז קו"ף, בגימט' ת"ג, בחינת כתר. ועיין מהר"ל (גבורותה, פרק נד, ד"ה ועוד) זו"ל, שהשם יתרברך שומע את נאקותם, יהיה עת רצון, עיי"ש.

כתר - אסן

כתר - כרת, כנודע. ועיין רש"י (פסחים, כט, ע"א) שאף יה"כ שמייתו למי שמחללו בידי שמים, שנכרתים חיו ובנו, אסון הוא קרווי, שנאמר וקרחו אסון.

כתר - אסם

ישת החשך סתרו. והוא בכתר עליון, שאוכם הוא כלפי עילית העילות. ועיין רקאנטי (כי תצא, כד, א) וז"ל, אין הברכה מצויה אלא בסתר (בכתר שהוא השורש הנעלם של הברכה), ענין שאמרו רוזל (תענית, ח, ע"ב) אין הברכה מצויה אלא בדבר השמי מן העין, שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באسمיך, עכ"ל. ועיין רש"י (ב"מ, מב, ע"א) וז"ל, באسمיך, לשון גניזם, עכ"ל. ושורש הגניזה, בכתר.

כתר - אסף

בחינת כתר - ברת. כמ"ש בהכתב והקבלה (נצחים, קט, י"ה) וז"ל, למען ספות הרוה, וכו', לשון כליזון וכרייתה (עיין ר"ש ב"מ) סוף ואבדון, כמו פן תפפה בכל חטאתו, האף תפפה צדיק, בקש נפשו לסתופה, את הזקן תפפה. עיין רש"י על אספה עלי רעות, עכ"ל. אולם יעווין העמק דבר (האזינו, לב, נג) וז"ל, אספה, מלשון אוסף, עליימו רעות, עכ"ל. ועיין ابن עזרא (בראשית, ל, נג) וז"ל, אסף אלקיים את חרפתיו,قطעם ברת, ונאספה שמחה וגיל.

כתר - אסר

סוד כללות ההפכים, איסור והיתר. ואמרו (חולין, קט, ע"ב) א"ל יلاتא לרב נחמן, מכדי כל אסור לנ רחמנא שרא לך כוותיה, אסר לך דמא שרא לנו כבדא, נדה דם טוהר, חלב בהמה חלב חייה, חזיר מוחא דשיבוטא, גירותא לישנא דכוורתא, א"א גירושה בחיי בעלה, אשת אם יבמה, כוותית יפת תאר. ועיין זוה"ק (דברים, רטו, ע"ב).

כתר - אסתר

כתיב (אסתר, ב, יז) וישם כתר מלוכה בראשה. ועיין תורה משה (ויקרא, א, א. ושורש בדבריו ברכמ"ז (דברים) ותלבש אסתר מלכות, בסוד אכתריאל) שם עולם אתן לו אשר "לא יכרת", הוא אותיות אכתריאל חסד א', והוא גימט' אסתר. ואמרו חז"ל, ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר, כיון שנכנס המן לסעודה, נתנה אסתר כתرين שלא אצל כתרין של המן, שאמרה אסתר אם אני כונסת קנאה בין המלך והמן שהוא חביב עלי וכו'. ועיין גרא"א (תיקונים, תיקון נ') נקראת אסתר דמסתורת

בMatt"ט, כי מלכות הוא כתר דMatt"ט, עיי"ש (ועיין יושר לבב, בית שני, חדד ובעי, פ"ד). ומצד כך נצטרפה למרדכי שעליו אמרו (מגילה, יב, ע"ב) מוכתר בנימוסין היה (ועיין תפארת שלמה, רמזי פורים, ד"ה ושמרו). ועיין בכתם אופיר, ככה יעשה (על מרדכי), ככה ר"ת כתר כל הכתרים. וזהו מצד שורש אסתור במרדכי. ולהיפך, עיין ליקוטי הלכות (תחומין, ה"ד) אסתור בחינת נסתור, ומרדכי בחינת נגלה.

כתר - אַף

עיין שפטי כהן (ויקרא, מו, טז) וז"ל, והכתבי אתכם אף אני. אף בגימט' אני, לומר שהייתי עליה עד לכף שהוא הכהן ועתה נחסר ממנו הכהן מאנסי ונשאר אני, עכ"ל. ועיין זהר חי (בראשית, יז, ע"א) וז"ל, אשר נשבעתי באפי, כי אללו שמונה מדרגות מבינה, ואות פ"א שהוא אף, נתעלם בו ג"כ אלופו של עולם, ועי"ז נמתק האף בשורשו. ואז קטורה (ישימו קטורה באפי), קשרו ה' מלכות שמינית מבינה, באפק, אף של כ"פ, כתר, חוטמא דעתיקא, חיים דחאים, דמייניה נפקין רוחא דחאי לכולא, עכ"ל.

כתר - אֲפָה

פלא עליון - אל"פ. אפה, א-פה.

כתר - אַפּוֹד

tag, כתרי אותיות. וכתיב (בראשית, יא, יג) ויחי ארפאכשד (אפק-כשר) אחרי הולידו את שלח, שלש שנים וארבע מאות שנה, מנין tag.

כתר - אַפִּיקוּמֵן

עיין בית יעקב (פוקדי) אפיקומן - אפיקו-מן, אסור לאכול אחר הפסח, והוא "חק" מהחוקי המקום ב"ה. כתר - חק.

ועוד. עיין ליקוטי הלכות (פסח, ה"ט) וזה בחינת אפיקומן, שפורסין מצה השניה, ועל החצי מברכין על אכילת מצה, והשניה הוא צפון לאפיקומן. כי זה עיקר בחינת מצה, בחינת צפון, בחינת מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, שמשם הארת "רצון", כי הארת רצון (כתר) היא עיקר שלמות התיקון, עיי"ש.

ועיין מי השילוח (ליקוטי הש"ס) אפיקומן, היינו כי זה שבחר הש"ת בישראל דוקא הוא למעלה מתפיסת הבריאה.

כתר - אפל

סוד פלא עליון, ונחפה מפלא לאפל. כי כתר עליון ביחס לעילת העילות, איךו הוא, חשוק ואפל. ועיין ספר הפליאה (ד"ה שאלות רבי מהו בינה) זז"ל, א"ל מהו אלף, אלף פלא - אלף. פלא - במופלא ממן אל תדרוש. אפל - שלא תוכל להשיגו, עכ"ל. ועיין מגן דוד (אות א) זז"ל, עשה פלא, כי הוא בעל הנפלאות ובכחו נשתנו כל הטעים, כי המעמיק מחשבתו לא ישיב ריקם וכו', גם אתה קורא אלף, כי מרוב עמקו והסתרו ונמנע ההשגה כאשר הוא עניין אלף לא יוכל האדם להשיג בו דבר, עכ"ל. ועיין כתבי רם"מ משקלוב (רזה דמהימנותא, דף פב) זז"ל, כי עשית פלא, בסוד אלף עצות מרוחק, עכ"ל.

כתר - אפס

סוד אל"ף, פלא עליון. לאל"ף בגימט' אפס. ועיין מלבי"ם (יחזקאל, מז, ה) זז"ל, האל"ף נגד האלוף, והלימוד בעולם האצילות. והוא מי אפסים, כי שם ההשגה אין ואפס, ולא ישיג שם השכל הקשור בחומר, עכ"ל. ועיין בספר השם, זז"ל, אפיקשת הרעיון הוא כתר עליון שאין בו השגה, עכ"ל. והובאו דבריו בפרדס (ערכי היכינויים, ערך אפיקשת). וככתב שם זז"ל, הטעם, כי שם כלתה המחשבה, כי ממש ולמעלה איןנו נתפס ברעיון ומחשבה, ועליו נאמר בספר, אם רץ לבך שוב לאחרור, עכ"ל. ועיין מאור ושם (ויהי) זז"ל, שהולך עוד יותר למעלה במוחין עילאיין, עד הגיעו עד אין סוף ב"ה, שם אפיקשת השגה, ולית מחשبة תפיסא בהי כלל, עכ"ל. (ועיין עדן קמן א"ס). ועיי"ש (פרשת יתרו) זז"ל, בי"ד ובקו"ז של יו"ד, שם אין רעיון ומחשבה נתפס בו כלל, והוא אפיקשת ההשגה, עכ"ל. ועיין מגן אברהם טריסק (בראשית, וחיה שרדה, וכי תבא). ופרי צדייק (ויקרא, ז).

כתר - אפק

רצון. עיין רד"ק (ישעיהו, מד, יד) זז"ל,adam המתאפק ולא יראה לאחררים מה שבלבו ומתחזק להסתיר רצונו, עכ"ל. ועיין הכתב והקבלה (ויגש, מה, א) זז"ל, וירחץ

פניו ויתפקיד, ויתפקיד המן, שענינם חזק והתאמצות והכרה נפשו לעשות דבר נגד רצונו, וכו', הלא יותר טוב לפרש להתפקיד משורש פוק, שענינו הוצאה, כמו תפק לרעב לחם, שפירשו תוכזיא אליו רצונך, ר"ל כשותפות לרעב לחם, תוכזיא בשפטיך רצונך הטוב ולהודיעו שהואقلب טוב ובנפש חפצה, עכ"ל.

apter - אפרה

עיין רמ"ק (ספר, פ"ב) וז"ל, הצד ימין מכסה עליה בסוד כ -apter, דאייה אמא עילאה, נשרא עילאה, דאגנית על אפרוחה כדין ושלא כדין, לפנים משותת הדין וdae, עכ"ל.

ועוד. רצון. אפרוח (עם וא"ו) עולה רצה.

ועוד. סוד "אין". ואמרו (חמורה, לא, ע"א) אפרוח וכי מסורה גביל. ולכך ביצת טריפה מותרת. ועיין יונת אלם (פרק ג, ופרק לט).

apter - אפר

סוד כללות ההפכים. ועיין שערין צדק (השער השני) וז"ל, פרה אדומה, סוד גדול המבדיל בין קודש לחול, ובין טומאה לטהרה. הצד הפונה לפנים טהור, והצד הפונה לחוץ טמאה. לפיכך אפר הפה מטהר את הטמאים ומטמא את הטהורים, ושומר זה העיקר הגדל כי ממנו תכנס לכל ענייני הרחוקים, עכ"ל. ועיין אמרי ספר (ח"ג).

ובפרטות שורש אפר פרה אדומה במוס' דאריך, כמ"ש בבית עולמים (דף קכט) וז"ל, וסוד אפר פרה הוא במוס' בצד"ק, מנצף"ך פ"ר דין כידוע, ולכן טעם פרה אדומה נעלם מעין כל חי, וכמ"ש לקמן ובדא"ז, שהמוס' עליה נאמר והחכמה מאין תמצא ונעלמה מעניין כל חי, עכ"ל, עי"ש חיבור אש ומים ע"י אויר. ועיין ערך קטן חסד.

apter - אצבע

בחינת פלא. ועייןaben עזרא (שמות, לא, יח) וז"ל, כתובים באצבע אלהים - זה פלא גדול עומד, עכ"ל. ושם מדרגת גורל. ולכך אמרו (יומה, כג, ע"א) אומר להן הצביעו.

וועוד. סוד רצון, וע"י אצבע מגלה רצונו. כגון מ"ש (יומא, יט, ע"ב) א"ר יצחק בר שמואל בר מرتא, הקורא את שמע לא ירמוז בעיניו וכו' ולא יורה באצבעותיו. וועוד. ניקוד קמצ, סוד קמייצה. ואמרו (יומא, מז, ע"א) חופה שלש אצבעתו על פיסת ידו וקומץ. וע"ש כן נקראת האצבע הסמוכה לזרת קמייצה.

כתר - אצל

עיין קהילת יעקב (ערך זטו) וז"ל, זטו הוא רומו על בחינת כתר, ולכך ואל אצילי' בניי מתרגם זאטוטי. והטעם כי לפפי רוב גדולתו (של הא"ס) הוא רוב קטנותו, שכך נקרא הכהר אין (כיחס לא"ס, וזאת מלבד שנקרה אין ביחס לתחכמוניים). וכן בלשון חכמים זוט"ו של ים, היינו גדלותו. גם זוטו ר"ת זוהר טמיר וגניז, שהוא בחינת כתר כמ"ש בראש הקדמה תיקונים, עכ"ל. ובבדיקות, הכהר נמצא "אצל" ה"מאציל".

וועוד. אמרו במדרש, ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר, כיון שנכנס המן לסעודה נתנה אסתר כתרין שלה "אצל" כתרין של המן, שאמרה אסתר, אם אני כונסת קנאה בין המלך והמן שהוא חביב עלי, ואם לאו האיך אני שולטת בו.

כתר - אקו

אקו עם הכלול גימט' חק, למעלה מטעם ודעת, חק.

וועוד. רצון. ואמרו (תנא דברי אליהו רביה, יב) יעל אשת חבר הקיני שעשתה "רצון" בעלה, לפיכך אתה תשועה גדולה על ידה. ולהיפך, עיין סוד ישרים (ח"ד, שאלה ו) וז"ל, יעל, שאמר הקב"השמי מעיד עליה שלא נגע בה אותו רשות, והדבר יפלא והלא שבע בעילות בעל, אך העניין כי בעילות שלו שאחר שהוא באונס גמור לא נגע בה כח הקליפה והרע של זנות שלו ולא שרתה הקליפה עליה. וכמ"ש טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים, עכ"ל. ועיין קנאת ה' צבאות (ח"ב) וז"ל, הנה יש חילוק בין מעשה אסתר למעשה יעל, שמעשה אסתר היה ע"י אונס, ומעשה יעל עבירה לשמה, עכ"ל.

כתר - ארבע

רצון. ובתיקון זהו צהר, רציה. ובקלקל צרה, כנודע, מהבעש"ט. ועיין קדושת לוי (איכה, ד"ה דוב אודב) וז"ל, "דוב אורב" הרמז על הגלות שהוא לא טוב. "אריה במשתירים", אריה רמז על מدت החסד (ז"ח, יתרו, לט, ע"א), כי הוא צד ימין המרכיבה (חזקאל, א, י) מורה על החסד, זהו במשתירים, שנשתר (עיין ערך קטן צמצום), היינו הכוונה של הצרה הגלות וחורבןbihem"ק, הוא רק חסד על ישראל, עכ"ל. ובדרך רמז, כתיב (ישעיה, ט, א) בחשך ראו אור, ר"ת ארבע.

כתר - ארבע

ספרית כתר הופכת להיות ד' פרצופים, עתיק ונוק', אריך ונוק'. וז"ש (עירובין, לח, ע"ב) אמר רב, הלכה כאربעה זקנים הללו. וזהו מעין מערכת המכפלת. והיא כפולה בזוגות, כמו"ש (שם, נג, ע"א) קריית הארבע זוגות, אדם וחוה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה.

ועוד. יה"כ הארת כתר. ואמרו (יומא, פו, ע"א) ארבעה חלוקי "כפרה" שהיה ר' ישמעאל דורש. ואמרו (כתובות, סז, ע"ב) מר עוקבא הוא ענייא בשיבובותיה דהוה רגיל לשדרוי ליה ארבע מאות זוזי כל מעלי יומה דכיפוריו.
ועוד. נזיר. נזר - כתר. ועיין נזיר (נו, ע"א).

כתר - ארג

כתר - כרת, כנודע. ועיין רש"י (חזקאל, ז, כה) וז"ל, קפדי כאורג חי, לשון כריתת,
עכ"ל.

وعיין ראב"ד (ספ"י, הקדמה) וז"ל, השתי יורד מכתר עליון, והערב מהכמה בינה
גדולה וגבורה ונצח והוד, ושתי עליון תפארת, ותחthon עטרת, עיי"ש.

ועוד. אורג, אור-ג. ג"פ אור, עולה כתר, כנודע. ובדרך רמז, כתיב (ישעיה, ט, א)
ראו אור גדול, ר"ת ארג. וכתיב (איוב, יח, ה) גם אור רשעים - ידע, ר"ת ארג.

כתר - בכור

פעמים הכתר נקרא בכור, ופעמים החכמה, וכדלהלן. ויעוין מערכת אלוקות, שער י'.

ועוד. כתר גימט' מלת עשרים, סוד אות כ' כנודע. ואמרו (שקלים, ג, ע"א) ר' ברכיה ר' לוי בשם רש"ל, לפי שמכרו בכורה של רחל (יוסף) בעשרים כסף יהיה כאו"א פודה את בנו בכורו בעשרים כסף (שם ה' סלעים), עי"ש.

ועוד. כתר - כרת, כנודע. (ועיין זה"ק, ח"ב, לח, ע"א). והאוכל ביכורים (אם אינו כהן) חייב כרת. וככתב הרמח"ל (תיקונים חדשים, תיקון נד) בכור מסתרא כתר עלאה. ומוקודו בזוה"ק (ח"ג, רסב, ע"א). ושם (רסט, ע"א) אמרו, קדש לי כל בכור, לקבל כתרא עלאה דכלא. ועיין תיקונים (רעת, ע"ב).

ועוד. כתב הרmach"ל באדר במרום (מאמר דעתא דז"א) זו"ל, ז"א נקרא בכור מצד הג"ר, א"א, ואו"א, שהם באמת בכורים. ועיין מצודות דוד לרדב"ז (מצווה קז).

כתר - חמשים

בהיפוך אותיות כרת, כנודע (עיין מגן אבות לדשב"ץ פ"ב מ"כ) ועיין הון עשיר (כליות, הקדמה) כרת נמשך מכתר דקליפה, כרתיאל (כדייאת במאורות נתן אותן כ, ס' טו). ועיין ערבי נחל (חוליות דרוש ז' ועוד). ואמרו (מו"ק כה ע"א) מה בחמשים שנה, זו היא מיתת כרת (ועיין בעל הטורים בהעלות פ"ט פ"ג, ד"ה וחדל). ועוד. עיין גרא (תיקונים, תיקון י"א מתיקונים אחרים) ואף משה לא נתנה ולא השיג אלא בבריאה, זו"ש חמשים שערי בינה וכו' בבין מקנן בכורסיא, ואף שער החמשים שהוא כתר דבריה לא השיג משה, מלכות דעתיות, אבל באצלות שהוא בחכמה, עליה נאמר כד עליה במחשבה, לא תשיג שם, וכו'. ואפילו חכמה וכתר שבבינה לא השיג שהוא שער החמשים.

כתר - כוס

אחד מן הדברים שצרכיך כוס, עיטור. ואמרו (ברכות, נא, ע"א) ר' יהודה מעטרתו בתלמידים, רב חסדא מעטר ליה בנטלי. בחינת כתר, עטרה. מתלמידי יותר מכולם.

וכן נטלי, עולה מלכות לכתר. ואמרו (שם) י"ד דברים נאמרו בכוס. ועיין גרא (יהל אור, ח"ג, לד, א-ב) עטור - כתר. עיטוף - מלכות. חי - יסוד. מלא - ת"ת. הדחה ושתיפה - חוי"ג. מקבלו בימין - נצח. נתן בו עיניו - הود. מסלקו וכוכו' - חכמה, י' משגרו וכוכו' - בינה. ושורש מקור דבריו בזוה"ק (דברים, עקב, רעג, ע"ב), וקצת בשינוי.

וכן בתיקונים (תיקון מז, פה, ע"א). ועיין זוה"ק (תיקונים, תיקון כא, סא, ע"ב) כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, כוס איהי אלקים בחושבן, דסליק לחשבנן כינוי, במאית אتمלאת באת י', ועתבעידת כוסי רוויה, ובגין דא, כוס צרייך עשרה דברים. ועוד. עיין באර מים חיים (וירא, יח) אהיה'ה אדנ"י, גימ' כוס. אהיה'ה - כתר, אדנות - מלכות. יהודם.

כתר - כوش

אין בו השגה, בחינת כושי - שחור. ועיין פנים יפות (בהעלותך, יב, א) וז"ש כי אשה כושית לקח, שקיבל אוור גдол שנדמה בעיני העולם לשחרות.

כתר - מגפה

סוד אין, כנודע. ועיין רמב"ן (שמות, לב, לה) ואמר ואם אין מהני נא, כי בעבור שהיה מוסר נפשו עליהם, ריחם עליהם הקב"ה, ואמר לו להעלותם אל הארץ ושישלח עמם מלאך, וריצה לנכחות להם מן העון הגadol כדי שיהיו ראויים לזה, ושלח המגפה הזאת בהם, או שגורע עליהם כן, והחל הנגע, וכוכו', כי בעבור המגפה שהביא או גזר עליהם נמזהה קצת חטאיהם, עי"ש.

וזו. סוד רצון, רוצח. ועיין עשרה מאמרות (מאמר חקור הדין, ח"א, פרק טו. ומעין כך בליקוטי הגרא, והובא באפיקי ים, ב"ק, ס, ע"ב) "וירץ אל תוך הקהלה", תפס מדתו של אותו המלאך שהוא רץ בשעת המגפה, ובתמורה את ב"ש למחלת מגפה (עליה) ירו"ץ, תדעחו כי ח' פסיעות שהוא רגיל לפסוע ברשות ח' אותיות הקרייה והכתיביה לשם הגadol, הנה בשעת המגפה ירו"ץ וכולין אחד כדרכיהם במסכת ברכות. עיין ערך קטן יחידה.

כתר - שופר

יוה"כ, הארת כתר, כנודע. וכתייב (ויקרא, כה, ט) והעברת שופר תרוועה בחדש השבעי, בעשור לחדש ביום הכהנים תעבירו שופר בכל ארצכם. ור"ה מעין יוה"כ שנכנסים לפניהם ולפניהם. וכמ"ש (ר"ה, כו, ע"א) שופר - כיון דלזcron הוי כפניהם דמי. ודוד"ק היטב.

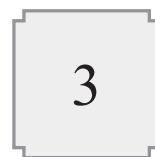
ועיין שער הכוונות (דרושי ויעבור, דרוש ד') ובזה תבין למה הבינה נקרא גרון, ונקרא שופר, ונקרא כתר. והטעם הוי לפי שמן הגרון דאריך שהיה בחינת בינה, שבו נעשו שני הכתרים Dao"א כמבואר במקומו.

קול הלשון

073.295.1245 • 718.521.5231 2»4»12

בלבבי משכן אבנה
חלק א-ב

סודת "דעת"

הhabודות

תפילה

ספר קודש

דרישות

ארבעת היסודות -
תיקון המידות

פרשת השבוע

מועדיו השנה

10> תורה, גמרא ושולחן ערוך

11> אנציקלופדיית בלבבי משכן אבנה

רח' הרוב בלווי 33
לפרטים
052.765.1571
שיעור עץ חיים
21:05

שיעור שבועי ירושלים
אנציקלופדיה
עבודת ה'
יום ג' 20:30 בדיקות

משפט אליאס
רח' קדרון 4
לפרטים
050.418.0306

שיעור שבועי חולון
אנציקלופדיה
מחשבה
יום ד' 20:30

לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה
לכתובת:
bilvavi231@gmail.com

לקבלת העalon השבועי
בדוא"ל,
וכן מקובץ שאלות
ותשובות

ב"קול הלשון"
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231

שיעור מוריינו
הרבי שליט"א
מופיעים

הפקת ספרי קודש
רח. דוד 2, ירושלים
02.623.0294
ספרי אברומוביץ
רח. קוטלר 5, בני ברק
03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברומוביץ
משלוח ברחבי העולם
03.578.2270
ספרי מאה שעריהם
רח. מאה שעריהם 15, ירושלים
02.502.2567

Distributed in the USA:
SHIRAH DISTRIBUTORS
Tel. 718-871-8652

4116 16th Avenue
Brooklyn, NY 11204
sales@shirahdist.com

